

ΕΣΘΗΡ

ΕΣΘΗΡ 1

- Εσθ. 1,1α Ἔτους δευτέρου βασιλεύοντος Ἀρταξέρξου τοῦ μεγάλου βασιλέως τῇ μιᾷ τοῦ Νισάν, ἐνύπνιον εἶδε Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ἰαΐρου, τοῦ Σεμεΐου, τοῦ Κισσαίου, ἐκ φυλῆς Βενιαμίν,
- Εσθ. 1,1α Κατὰ το δεῦτερον ἔτος της βασιλείας του μεγάλου βασιλέως Ἀρταξέρξου, την πρώτην του μηνός Νισάν, ο Μαρδοχαῖος ο υἱός του Ιαΐρου, υἱού του Σεμεΐου, υἱού του Κισσαίου, ἀπὸ την φυλὴν Βενιαμὴν εἶδεν ἓνα ὄνειρον.
- Εσθ. 1,1β ἄνθρωπος Ἰουδαῖος οἰκῶν ἐν Σούσοις τῇ πόλει, ἄνθρωπος μέγας, θεραπεύων ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως.
- Εσθ. 1,1β Ο ἄνθρωπος αὐτός ἦτο Ἰουδαῖος, κατοικοῦσε εἰς την πόλιν Σούσα. Ἦτο δε μεγάλης υπολήψεως καὶ μορφώσεως καὶ υπηρετούσεν εἰς την αὐλὴν του βασιλέως.
- Εσθ. 1,1γ ἦν δὲ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, ἧς ῥηχμαλώτευσεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐξ Ἱερουσαλήμ μετὰ Ἰεχονίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.
- Εσθ. 1,1γ Ἦτο ἀπὸ τους αἰχμαλώτους, τους οποίους μαζή με τον βασιλέα των Ἰουδαίων, τον Ἰεχονίαν εἶχεν αἰχμαλωτίσει καὶ μετοκίσει ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ ο βασιλεὺς της Βαβυλώνας, ο Ναβουχοδονόσορ.
- Εσθ. 1,1δ καὶ τοῦτο αὐτοῦ τὸ ἐνύπνιον· καὶ ἰδοὺ φωναὶ καὶ θόρυβος, βρονταὶ καὶ σεισμός, τάραχος ἐπὶ τῆς γῆς.
- Εσθ. 1,1δ Το ὄνειρον δε το οποίον εἶδεν, ἦτο το εξῆς· Ἦκουσεν αἴφνης φωνάς, θόρυβον, βροντάς, σεισμόν καὶ μεγάλην ἀναταραχὴν εἰς την γην.
- Εσθ. 1,1ε καὶ ἰδοὺ δύο δράκοντες μεγάλοι ἔτοιμοι προῆλθον ἀμφοτέροι παλαίειν, καὶ ἐγένετο αὐτῶν φωνὴ μεγάλη·

- Εσθ. 1,1^ε Και ιδού, δύο δράκοντες ενεφανίσθησαν έτοιμοι να παλαίσουν ο ένας εναντίον του αλλού, και εξέβαλλον τρομεράς κραυγάς.
- Εσθ. 1,1ζ καὶ τῇ φωνῇ αὐτῶν ἡτοιμάσθη πᾶν ἔθνος εἰς πόλεμον, ὥστε πολεμῆσαι δικαίων ἔθνος.
- Εσθ. 1,1ζ Με τας κραυγὰς των ηγέρθησαν, συνησπίσθησαν και ητοιμάσθησαν όλα τα έθνη να πολεμήσουν εναντίον ενός έθνους δικαίων ανθρώπων.
- Εσθ. 1,1η καὶ ἰδοὺ ἡμέρα σκότος καὶ γνόφου, θλίψις καὶ στενοχωρία, κάκωσις καὶ τάραχος μέγας ἐπὶ τῆς γῆς·
- Εσθ. 1,1^η Αἰφνης κατὰ την ημέραν εκείνην ἐγινε γνόφος και σκότος. Θλίψις και στενοχωρία ηπλώθη εις την γην. Δεινά και ταραχή μεγάλη.
- Εσθ. 1,1θ καὶ ἐταράχθη πᾶν ἔθνος δίκαιον φοβούμενοι τὰ ἑαυτῶν κακὰ καὶ ἡτοιμάσθησαν ἀπολέσθαι καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν.
- Εσθ. 1,1θ Ολον το έθνος των δικαίων, επειδή εφοβήθη, μήπως αι συμφοραὶ εκσπάσουν εναντίον αὐτῶν και καταστραφούν, παρεκάλεσαν τον Θεόν με φωνήν μεγάλην.
- Εσθ. 1,1ι ἀπὸ δὲ τῆς βοῆς αὐτῶν ἐγένετο ὡσανεὶ ἀπὸ μικρᾶς πηγῆς ποταμὸς μέγας, ὕδωρ πολὺ·
- Εσθ. 1,1ι Από την βοήν του δικαίου αυτού έθνους ερράγη και ενεφανίσθη κάποια μικρά πηγή, από την οποία όμως επήγασεν ένας μεγάλος ποταμός, νερό άφθονον.
- Εσθ. 1,1κ καὶ φῶς καὶ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ οἱ ταπεινοὶ ὑψώθησαν καὶ κατέφαγον τοὺς ἐνδόξους.
- Εσθ. 1,1κ Εφάνη το φως της πρωΐας, ανέτειλεν ο ήλιος και οι ταπεινωμένοι δίκαιοι υψώθησαν, ενισχύθησαν και κατέφαγον τους ισχυρούς εχθρούς των.
- Εσθ. 1,1λ καὶ διεγερθεὶς Μαρδοχαῖος ὁ ἑωρακὼς τὸ ἐνύπνιον τοῦτο καὶ τί ὁ Θεὸς βεβούλευται ποιῆσαι, εἶχεν αὐτὸ ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ ἐν παντὶ λόγῳ ἤθελεν ἐπιγνῶναι αὐτὸ ἕως

τῆς νυκτός.

Εσθ. 1,1λ

Ο Μαρδοχαῖος, ο οποίος εἶδεν αὐτό το ἐνύπνιον, ἐσηκώθη ἀπό τον ὕπνον του, καὶ ἐσκεπτετο τι τάχα εἶχεν αποφασίσει νὰ κάμῃ ὁ Θεός. Το ἐρευνούσε με τὴν διάνοιάν του καὶ προσπαθούσε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας μέχρι καὶ τῆς νυκτός νὰ ἐννοήσῃ, τι τάχα ἤθελε νὰ σημάνῃ το ὄνειρον ἐκεῖνο.

Εσθ. 1,1μ

καὶ ἠσύχασε Μαρδοχαῖος ἐν τῇ αὐλῇ μετὰ Γαβαθὰ καὶ Θάρα τῶν δύο εὐνούχων τοῦ βασιλέως τῶν φυλασσόντων τὴν αὐλήν

Εσθ. 1,1μ

Ἐπειτα ὁ Μαρδοχαῖος ἠρέμησεν, ἐμείνεν εἰς τὴν αὐλὴν μαζὴ με τὸν Γαβαθὰ καὶ τὸν Θαρα τοὺς δύο αὐλικούς του βασιλέως, οἱ ὁποῖοι ἐφρουρούσαν τὴν αὐλήν.

Εσθ. 1,1ν

ἤκουσέ τε αὐτῶν τοὺς λογισμούς καὶ τὰς μερίμνας αὐτῶν ἐξηρεύνησε καὶ ἔμαθεν, ὅτι ἐτοιμάζουσι τὰς χεῖρας ἐπιβαλεῖν Ἀρταξέρξη τῷ βασιλεῖ, καὶ ὑπέδειξε τῷ βασιλεῖ περὶ αὐτῶν.

Εσθ. 1,1ν

Καποτε ὁ Μαρδοχαῖος, χωρὶς καὶ νὰ το θέλῃ, ἤκουσε τὰς σκέψεις των, ἀντελήφθη καὶ κατενόησε τὰ σχέδιά των καὶ ἔμαθεν ὅτι αὐτοί, ἡτοιμάζοντο νὰ δολοφονήσουν τὸν Ἀρταξέρξη, τὸν βασιλέα. Τα σχέδια ἐκείνων τα ἐφάνέρωσε στὸν Ἀρταξέρξη τὸν βασιλέα.

Εσθ. 1,1ξ

καὶ ἐξήτασεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο εὐνούχους, καὶ ὁμολογήσαντες ἀπήχθησαν.

Εσθ. 1,1ξ

Ὁ βασιλεὺς διέταξε καὶ ὑπέβαλαν εἰς ἀνάκρισιν τοὺς δύο αὐλικούς, ἐκεῖνοι δὲ ὡμολόγησαν τὰ σχέδιά των καὶ ὠδηγήθησαν στὸν τόπον τῆς θανατικῆς των ἐκτελέσεως.

Εσθ. 1,1ο

καὶ ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους εἰς μνημόσυνον, καὶ Μαρδοχαῖος ἔγραψεν περὶ τῶν λόγων τούτων.

Εσθ. 1,1ο

Ὁ βασιλεὺς ἔγραψεν εἰς τὰ χρονικά εἰς ἀνάμνησιν τοῦ γεγονότος ἐκεῖνο, ἐπίσης ὁ Μαρδοχαῖος ἐσημείωσε γραπτῶς

τα γεγονότα αυτά.

Εσθ. 1,1π καὶ ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς Μαρδοχαίῳ θεραπεύειν ἐν τῇ αὐλῇ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόματα περὶ τούτων.

Εσθ. 1,1π Ο Βασιλεὺς ἔδωκεν ἐντολὴν στον Μαρδοχαῖον νὰ υπηρετῇ εἰς τὴν αὐλὴν καὶ τοῦ προσέφερεν ἀκόμη δῶρα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησίν τοῦ αὐτῆν.

Εσθ. 1,1ρ καὶ ἦν Ἀμάν Ἀμαδάθου Βουγαῖος ἑνδοξὸς ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ ἐζήτησε κακοποιῆσαι τὸν Μαρδοχαῖον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν δύο εὐνούχων τοῦ βασιλέως.

Εσθ. 1,1ρ Ο Αμάν, ὁ υἱὸς τοῦ Αμαδάθου, ὁ Βουγαῖος, εἶχε μεγάλην τιμὴν καὶ δόξαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Ἐπιζητούσε δεῦκαίριαν νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὸν Μαρδοχαῖον καὶ τὸν ἰουδαϊκὸν λαὸν ἐνεκα τῆς καταγγελίας, τὴν ὁποίαν ὁ Μαρδοχαῖος ἔκαμεν ἐναντίον τῶν δύο αὐλικῶν τοῦ βασιλέως.

Εσθ. 1,1 Καὶ ἐγένετο μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρταξέρξου -οὗτος ὁ Ἀρταξέρξης ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χωρῶν ἐκράτησεν-

Εσθ. 1,1 Ἐπειτα ἀπὸ τὰ γεγονότα αὐτά, εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου- αὐτὸς εἶναι ὁ Ἀρταξέρξης, ὁ ὁποῖος ἐβασίλευεν ἀπὸ τὰς Ἰνδίας μέχρι καὶ τῆς Αἰθιοπίας εἰς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χώρας-

Εσθ. 1,2 ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ὅτε ἐθρονίσθη βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐν Σούσοις τῇ πόλει,

Εσθ. 1,2 κατὰ τὴν ἐποχὴν, λοιπὸν, ἐκείνην ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ θρόνου εἰς τὴν πόλιν τῶν Σούσων ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης.

Εσθ. 1,3 ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει βασιλεύοντος αὐτοῦ, δοχὴν ἐποίησε τοῖς φίλοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσι καὶ τοῖς Περσῶν καὶ Μήδων ἐνδόξοις καὶ τοῖς ἄρχουσι τῶν σατραπῶν.

Εσθ. 1,3 Κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ, παρέθεσε τράπεζαν εἰς ὅλους τοὺς ἐπισήμους φίλους τοῦ, στοὺς ἐκ τῶν ἄλλων

εθνών φίλους του και στους τα πρώτα φέροντας εκ των
Περσών και των Μηδων, οι οποίοι εκυβερνούσαν
σατραπείας.

Εσθ. 1,4 καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖξαι αὐτοῖς τὸν πλοῦτον τῆς
βασιλείας αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν τῆς εὐφροσύνης τοῦ
πλούτου αὐτοῦ ἐν ἡμέραις ἑκατὸν ὀγδοήκοντα,

Εσθ. 1,4 Ἐπὶ ἑκατὸν δε ὀγδοήκοντα ἡμέρας ὁ βασιλεὺς ἐξέθεσε καὶ
ἐπέδειξεν ἐνώπιον αὐτῶν τὸν πλοῦτον τῆς βασιλείας του καὶ
τὴν δόξαν καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῶν ἀγαθῶν του.

Εσθ. 1,5 ὅτε δὲ ἀνεπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ γάμου, ἐποίησεν
ὁ βασιλεὺς πότον τοῖς ἔθνεσι τοῖς εὐρεθεῖσιν εἰς τὴν
πόλιν ἐπὶ ἡμέρας ἕξ ἐν αὐλῇ οἴκου τοῦ βασιλέως

Εσθ. 1,5 Ὅταν δε συνεπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ γάμου του, ὁ
βασιλεὺς παρέθεσεν εἰς τὰς αὐλὰς τῶν ἀνακτόρων του
συμπόσιον ἐπὶ ἕξ ἡμέρας εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς, οἱ ὁποῖοι
εὐρίσκοντο εἰς τὴν πόλιν του.

Εσθ. 1,6 κεκοσμημένα βυσσίνοις καὶ καρπασίνοις τεταμένοις ἐπὶ
σχοινίοις βυσσίνοις καὶ πορφυροῖς, ἐπὶ κύβοις χρυσοῖς
καὶ ἀργυροῖς, ἐπὶ στύλοις παρίνοις καὶ λιθίνοις· κλῖναι
χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ ἐπὶ λιθοστρώτου σμαραγδίου λίθου
καὶ πιννίνου καὶ παρίνου λίθου καὶ στρώματα διαφανεῖς
ποικίλως διηνηθισμένα, κύκλῳ ῥόδα πεπασμένα·

Εσθ. 1,6 Ἡ αὐλὴ ἦτο στολισμένη με σκηνὰς ἐκ βύσσου λευκάς καὶ
πρασίνους, αἱ ὁποῖαι εἶχαν δεθῇ με σχοινία ἀπὸ βύσσου καὶ
πορφυρά με κρίκους χρυσοὺς καὶ ἀργυροὺς ἐπάνω εἰς
στύλους ἀπὸ μάρμαρα τῆς Παρου καὶ ἄλλους λίθους. Εκεί
ἐπίσης εἶχαν στηθῇ κλῖναι χρυσαὶ καὶ ἀργυραὶ στο
λιθόστρωτον, τὸ στρωμένον με πολυτίμους λίθους, δηλαδή
με σμαραγδίτην, με πιννινόν καὶ με πάριον λευκόν
μάρμαρον. Ἐπάνω εἰς αὐτὰς ὑπῆρχον στρώματα
πολυτελέστατα, διηνηθισμένα ποικιλοτρόπως. Γύρω δε ἀπὸ
αὐτὰ ὑπῆρχον σκορπισμένα ῥόδα.

- Εσθ. 1,7 ποτήρια χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ ἀνθράκινον κυλίκιον προκείμενον ἀπὸ τάλαντων τρισμυρίων· οἶνος πολὺς καὶ ἡδύς, ὃν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἔπινεν.
- Εσθ. 1,7 Εκεί υπήρχον ποτήρια χρυσά και αργυρά. Υπήρχε δε και ένα πανάκριβον ποτήριον κεκοσμημένον με πολυτίμους λίθους και το οποίον ἤξιζε τριάκοντα χιλιάδες τάλαντα. Προσεφέρετο δε οἶνος ἀφθονος και γλυκύτατος, τον οποίον κατὰ ιδιαιτέρα, προτίμησα ἔπινεν ο βασιλεὺς.
- Εσθ. 1,8 ὁ δὲ πότος οὗτος οὐ κατὰ προκείμενον νόμον ἐγένετο, οὕτως δὲ ἠθέλησεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπέταξε τοῖς οἰκονόμοις ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων.
- Εσθ. 1,8 Αυτό δε το συμπόσιον δεν ἐγένετο σύμφωνα με την καθιερωμένην εθιμοτυπίαν· και τούτο, διότι ἔτσι ηθέλησεν ο βασιλεὺς, ο οποίος μάλιστα εἶχε διατάξει τους υπηρετούντας στο συμπόσιον αὐτό, να φέρωνται και να πράττουν σύμφωνα με το θέλημα το ἰδικόν του και των προσκεκλημένων εἰς αὐτό ἀνθρώπων.
- Εσθ. 1,9 καὶ Ἀστὶν ἡ βασίλισσα ἐποίησε πότον ταῖς γυναῖξιν ἐν τοῖς βασιλείοις, ὅπου ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης,
- Εσθ. 1,9 Εξ ἄλλου και η βασίλισσα Αστὶν ἔκαμε και αὐτὴ συμπόσιον εἰς τας γυναῖκας ἐντὸς του βασιλικού ἀνακτόρου, ὅπου εὐρίσκετο ο Ἀρταξέρξης.
- Εσθ. 1,10 ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἡδὲως γενόμενος ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Ἀμᾶν καὶ Βαζᾶν καὶ Θάρᾳ καὶ Βαραζὶ καὶ Ζαθολθᾶ καὶ Ἀβαταζᾶ καὶ Θαραβά, τοῖς ἐπτὰ εὐνούχοις τοῖς διακόνοις τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου,
- Εσθ. 1,10 Κατὰ την ἐβδόμην ἡμέραν του συμποσίου, ἐνῶ εὐρίσκετο εἰς ευθυμίαν ο βασιλεὺς, διέταξε τον Ἀμᾶν, τον Βαζᾶν, τον Θαρα, τον Βαραζὶ, τον Ζαθολθά, τον Ἀβαταζά, τον Θαραβά, τους ἐπτὰ ευνούχους αὐλικούς του, οἱ οποίοι υπηρετοῦσαν τον βασιλέα Ἀρταξέρξην,

- Εσθ. 1,11 εἰσαγαγεῖν τὴν βασίλισσαν πρὸς αὐτόν, βασιλεύειν αὐτὴν καὶ περιθεῖναι αὐτῇ τὸ διάδημα καὶ δεῖξαι τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς ἔθνεσι τὸ κάλλος αὐτῆς, ὅτι καλὴ ἦν.
- Εσθ. 1,11 να παρουσιάσουν ενώπιόν του την βασίλισσαν με ὅλην αὐτῆς την μεγαλοπρέπειαν, να φορέσουν εἰς την κεφαλὴν της τὸ γυναικεῖον βασιλικὸν διάδημα, να δείξουν αὐτήν, τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸ κάλλος της, στους ἄρχοντας τῶν ἐθνῶν, διότι αὐτὴ ἦτο πράγματι πολὺ ωραία.
- Εσθ. 1,12 καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτοῦ Ἀστὶν ἡ βασίλισσα ἐλθεῖν μετὰ τῶν εὐνούχων. καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὠργίσθη
- Εσθ. 1,12 Ἡ βασίλισσα ὁμως Ἀστὶν δεν υπήκουσεν εἰς τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως, να ἐλθῇ με τοὺς αὐλικοὺς ενώπιόν του. Ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη καὶ ὠργίσθη διὰ τὴν παρακοὴν της αὐτῆς.
- Εσθ. 1,13 καὶ εἶπε τοῖς φίλοις αὐτοῦ· κατὰ ταῦτα ἐλάλησεν Ἀστὶν, ποιήσατε οὖν περὶ τούτου νόμον καὶ κρίσιν.
- Εσθ. 1,13 Εἶπε δε στους φίλους του· “αὐτὰ μου ἀπήντησεν ἡ Ἀστὶν. Σεις δικάσατέ τὴν διὰ τὴν παρακοὴν της αὐτῆς καὶ πράξατε ὅ,τι ὁ νόμος σχετικῶς ὀρίζει”.
- Εσθ. 1,14 καὶ προσῆλθεν αὐτῷ Ἀρκεσαῖος καὶ Σαρσαθαῖος καὶ Μαλησεᾶρ οἱ ἄρχοντες Περσῶν καὶ Μήδων, οἱ ἐγγὺς τοῦ βασιλέως, οἱ πρῶτοι παρακαθήμενοι τῷ βασιλεῖ,
- Εσθ. 1,14 Προσῆλθεν ενώπιον τοῦ βασιλέως ὁ Ἀρκεσαῖος, ὁ Σαρσαθαῖος, ὁ Μαλησεᾶρ, οἱ ἄρχοντες τῶν Περσῶν καὶ τῶν Μήδων, οἱ οἱποῖοι εὐρίσκοντο πλησίον τοῦ βασιλέως καὶ κατεῖχον τὰς πρώτας θέσεις παρακαθήμενοι κοντὰ στον βασιλέα.
- Εσθ. 1,15 καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους, ὡς δεῖ ποιῆσαι Ἀστὶν τῇ βασιλίῳ, ὅτι οὐκ ἐποίησε τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως προσταχθέντα διὰ τῶν εὐνούχων.
- Εσθ. 1,15 Αὐτοὶ λοιπὸν τοῦ ἀνήγγειλαν τι ἐπρεπε, σύμφωνα με τοὺς

κειμένους νόμους, να κάμουν εναντίον της βασιλίσσης Αστί, διότι αυτή δεν υπήκουσε και δεν έπραξε σύμφωνα με τα όσα διέταξεν ο βασιλεύς δια των αυλικών του.

Εσθ. 1,16 καὶ εἶπεν ὁ Μουχαῖος πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἄρχοντας· οὐ τὸν βασιλέα μόνον ἠδίκησεν Ἀστὶν ἡ βασίλισσα, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς ἡγουμένους τοῦ βασιλέως

Εσθ. 1,16 Ο Μουχαίος εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἄρχοντας· “ἡ βασίλισσα Αστί με τὴν συμπεριφορὰν τῆς αὐτῆς δεν ἠδίκησε μόνον τὸν βασιλέα ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς αξιωματούχους τοῦ βασιλέως”.

Εσθ. 1,17 (καὶ γὰρ διηγήσατο αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς βασιλίσσης καὶ ὡς ἀντεῖπε τῷ βασιλεῖ). ὡς οὖν ἀντεῖπε τῷ βασιλεῖ Ἀρταξέρξης,

Εσθ. 1,17 Αὐτὸς εἶχεν ἐν τῷ μεταξύ διηγηθῆ εἰς αὐτοὺς τὰ λόγια τῆς βασιλίσσης καὶ πὼς παρήκουσεν εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ βασιλέως). Προσέθεσε δε ὅτι, ὅπως αὐτὴ παρήκουσεν στὸν Ἀρταξέρξη,

Εσθ. 1,18 οὕτω σήμερον αἱ τυραννίδες αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μήδων ἀκούσασαι τὰ τῷ βασιλεῖ λεχθέντα ὑπ’ αὐτῆς, τολμήσουσιν ὁμοίως ἀτιμάσαι τοὺς ἄνδρας αὐτῶν.

Εσθ. 1,18 κατὰ παρόμοιον τρόπον καὶ αἱ σύζυγοι τῶν διαφόρων διοικητῶν καὶ ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μηδων, ὅταν ἀκούσουν ὅσα αὐτὴ ἀντεῖπε πρὸς τὸν βασιλέα, θα ἀποθρασυνθοῦν, ὥστε νὰ περιφρονήσουν καὶ αὐταὶ κατὰ παρόμοιον τρόπον τοὺς ἄνδρας τῶν, εἴη ἡ Αστί δεν τιμωρηθῇ. Καὶ προσέθεσεν·

Εσθ. 1,19 εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, προσταξάτω βασιλικόν, καὶ γραφήτω κατὰ τοὺς νόμους Μήδων καὶ Περσῶν· καὶ μὴ ἄλλως χρησάσθω, μηδὲ εἰσελθέτω ἔτι ἡ βασίλισσα πρὸς αὐτόν, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῆς δότω ὁ βασιλεύς

γυναικὶ κρείττονι αὐτῆς.

Εσθ. 1,19

“Εαν, λοιπόν, φαίνεται καλόν στον βασιλέα, ας εκδώσῃ βασιλικόν διάταγμα, το οποίον και να γραφῇ στους νόμους των Μηδων και των Περσών, ὥστε εἰς παρομοίαν περιστάσεις να εφαρμόζεται αὐτό και κανένα ἄλλο. Το διάταγμα θα ορίζῃ, να μη παρουσιασθῇ ποτέ πλέον στον βασιλέα ἡ βασίλισσα, να εκπέσῃ του αξιώματός της και ο βασιλεὺς να δώσῃ την βασιλείαν της εἰς ἄλλην γυναῖκα καλυτέραν ἀπὸ αὐτήν.

Εσθ. 1,20

καὶ ἀκουσθήτω ὁ νόμος ὁ ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὃν ἔαν ποιῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ οὕτω πᾶσαι αἱ γυναῖκες περιθήσουσι τιμὴν τοῖς ἀνδράσιν ἑαυτῶν, ἀπὸ πτωχοῦ ἕως πλουσίου.

Εσθ. 1,20

Ας διαλαληθῇ δε και ας ακουσθῇ ἀπὸ ὅλους ο νόμος αὐτός του βασιλέως. Ετσι δε αἱ γυναῖκες, ὅταν μάθουν τι δια νόμου ἀπεφάσισε και πράττει ο βασιλεὺς, θα περιβάλλουν με τιμὴν τους ἀνδρας των ἀπὸ τον πτωχόν μέχρι και τον πλέον πλούσιον”.

Εσθ. 1,21

καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄρχουσι, καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς καθὰ ἐλάλησεν ὁ Μουχαῖος·

Εσθ. 1,21

Ο λόγος αὐτός ἤρεσεν στον βασιλέα και στους ἄρχοντας, ο δε βασιλεὺς ἔκαμε ἐκεῖνο, το οποίον του εἶπεν ο Μουχαῖος.

Εσθ. 1,22

καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶσαν τὴν βασιλείαν κατὰ χώραν, κατὰ τὴν λέξιν αὐτῶν, ὥστε εἶναι φόβον αὐτοῖς ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν.

Εσθ. 1,22

Εστειλε δε ἀντίγραφα του διατάγματος αὐτοῦ εἰς ὅλας τας χώρας του βασιλείου του γραμμένα εἰς τὴν γλῶσσαν της χώρας, που ἀπηυθύνοντο. Τοῦτο δέ, δια να ἐμπνεύσῃ και ἐπιβάλῃ μέσα εἰς τας οικογενεῖας τον φόβον και τον σεβασμόν των γυναικῶν προς τους ἀνδρας των.

ΕΣΘΗΡ 2

Εσθ. 2,1 Καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς τοῦ θυμοῦ καὶ οὐκέτι ἐμνήσθη τῆς Ἀστίν, μνημονεύων οἷα ἐλάλησε καὶ ὥς κατέκρινεν αὐτήν.

Εσθ. 2,1 Αφού επέρασαν τα γεγονότα αυτά, έπεσεν ο θυμός του βασιλέως και δεν ενεθυμήθη πλέον την Αστί, αλλά μόνον επανέφερεν εις την μνήμην του τα λόγια που αυτή του είχε πει, όπως και το γεγονός, ότι αυτός την είχε καταδικάσει.

Εσθ. 2,2 καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως· ζητηθήτω τῷ βασιλεῖ κοράσια ἄφθορα καλὰ τῷ εἶδει·

Εσθ. 2,2 Οι δούλοι τότε του βασιλέως του είπαν· “ας ζητήσωμεν να εύρωμεν δια σέ, βασιλεῦ, ωραίας νεαρός παρθένους.

Εσθ. 2,3 καὶ καταστήσει ὁ βασιλεὺς κωμάρχας ἐν πάσαις ταῖς χώραις τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἐπιλεξάτωσαν κοράσια παρθενικὰ καλὰ τῷ εἶδει εἰς Σοῦσαν τὴν πόλιν εἰς τὸν γυναικῶνα· καὶ παραδοθήτωσαν τῷ εὐνούχῳ τοῦ βασιλέως τῷ φύλακι τῶν γυναικῶν, καὶ δοθήτω σμῆγμα καὶ ἡ λοιπὴ ἐπιμέλεια·

Εσθ. 2,3 Προς τούτο ο βασιλεὺς ας διορίση εις ὅλας τας επαρχίας του βασιλείου ἄρχοντας κατὰ τόπους, να αναλάβουν και να επιλέξουν νεαράς ωραίας παρθένους και να φέρουν αὐτάς εις την πόλιν Σούσα, στον γυναικωνίτην του βασιλέως. Αυταί δε ας παραδοθούν στον ευνούχον του βασιλέως, τον φύλακα των γυναικῶν του, ας δοθούν εις αὐτάς καλλυντικά και ας καταβληθῇ κάθε προσπάθεια και κάθε ἄλλη φροντίς δια την καλήν των εμφάνισιν.

Εσθ. 2,4 καὶ ἡ γυνή, ἥ ἂν ἀρέσῃ τῷ βασιλεῖ, βασιλεύσει ἀντὶ Ἀστίν. καὶ ἤρесе τῷ βασιλεῖ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐποίησεν οὕτως.

Εσθ. 2,4 Από αὐτάς δε η γυναίκα εκείνη, η οποία θα ἀρέσῃ στον βασιλέα, θα γίνῃ βασίλισσα ἀντί της Αστί”. Η πρότασις

- αυτή ήρεσεν στον βασιλέα και έκαμεν, όπως του είπαν.
- Εσθ. 2,5 καὶ ἄνθρωπος ἦν Ἰουδαῖος ἐν Σούσοις τῇ πόλει, καὶ ὄνομα αὐτοῦ Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ἰαΐρου, τοῦ Σεμεΐου, τοῦ Κισσαίου, ἐκ φυλῆς Βενιαμίν,
- Εσθ. 2,5 Εἰς τα Σούσα·, εἰς τὴν πόλιν αὐτήν, ἐζούσεν ἓνας ἄνθρωπος Ἰουδαῖος, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Μαρδοχαῖος. Ἦτο υἱὸς τοῦ Ἰαρῖου, υἱοῦ τοῦ Σεμεΐου, υἱοῦ τοῦ Κισσαίου, ἀπὸ τὴν φυλὴν Βενιαμίν.
- Εσθ. 2,6 ὃς ἦν αἰχμάλωτος ἐξ Ἱερουσαλήμ, ἣν ἠχμαλώτευσεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος.
- Εσθ. 2,6 Αὐτὸς ἦτο ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους αἰχμαλώτους τῆς Ἱερουσαλήμ, τοὺς ὁποῖους ὁ Ναβουνοδονόσορ ὁ βασιλεὺς εἶχεν ἀπαγάγει αἰχμαλώτους.
- Εσθ. 2,7 καὶ ἦν τούτῳ παῖς θρεπτή, θυγάτηρ Ἀμιναδάβ ἀδελφοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὄνομα αὐτῇ Ἑσθήρ· ἐν δὲ τῷ μεταλλάξαι αὐτῆς τοὺς γονεῖς ἐπαίδευσεν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα· καὶ ἦν τὸ κοράσιον καλὸν τῷ εἶδει.
- Εσθ. 2,7 Αὐτὸς εἶχεν ἀναθρέψει μίαν κόρην θυγατέρα τοῦ θεοῦ τοῦ Ἀμιναδάβ, ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς τοῦ. Αὐτὴ ὠνομάζετο Ἑσθήρ. Ὄταν δὲ ἀπέθαναν οἱ γονεῖς τῆς, ὁ Μαρδοχαῖος τὴν ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ καὶ ἐφρόντιζε δι' αὐτήν, με τὸν σκοπὸν νὰ τὴν λάβῃ ἀργότερα ὡς σύζυγόν τοῦ. Ἡ κόρη δὲ αὐτὴ ἦτο πολὺ ωραία κατὰ τὴν μορφήν.
- Εσθ. 2,8 καὶ ὅτε ἠκούσθη τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα, συνήχθησαν πολλὰ κοράσια εἰς Σούσαν τὴν πόλιν ὑπὸ χεῖρα Γαῖ, καὶ ἤχθη Ἑσθήρ πρὸς Γαῖ τὸν φύλακα τῶν γυναικῶν.
- Εσθ. 2,8 Ὄταν ἐγίνε γνωστόν τὸ βασιλικὸν διάταγμα, συνεκεντρώθησαν πολλὰ κοράσια εἰς τὴν πόλιν Σούσα ὑπὸ τὴν εὐθύνην καὶ τὴν φροντίδα τοῦ Γαῖ. Πρὸς αὐτὸν τὸν Γαῖ, τὸν φύλακα τῶν γυναικῶν τοῦ βασιλέως, ὠδηγήθη καὶ ἡ Ἑσθήρ.

- Εσθ. 2,9 καὶ ἤρρεσεν αὐτῷ τὸ κοράσιον καὶ εὔρε χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἔσπευσε δοῦναι αὐτῇ τὸ σμήγμα καὶ τὴν μερίδα καὶ τὰ ἑπτὰ κοράσια τὰ ὑποδεδειγμένα αὐτῇ ἐκ βασιλικοῦ καὶ ἐχρήσατο αὐτῇ καλῶς καὶ ταῖς ἄβραις αὐτῆς ἐν τῷ γυναικῶνι.
- Εσθ. 2,9 Εἰς αὐτὸν ἤρρεσεν ἡ Εσθήρ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην καὶ εὔρε χάριν ἐνώπιόν του. Ὁ Γαῖ ἔσπευσε καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὴν τὰ καλλυντικὰ καὶ κάθε ἄλλην περιποίησιν αναφερομένην εἰς τὴν δίαιτάν της, ὅπως ἐπίσης καὶ ἑπτὰ παρθένους ποὺ εἶχαν ἐπιλεγῇ ἀπὸ τὸν βασιλικὸν οἶκον, εἰς υπηρεσίαν της. Ὁ Γαῖ προσέφερε κάθε περιποίησιν πρὸς αὐτὴν καὶ εἰς τὰς θεραπαινίδας της, τὰς ὁποίας καὶ ὠδήγησεν στὸν γυναικωνίτην.
- Εσθ. 2,10 καὶ οὐχ ὑπέδειξε Ἐσθήρ τὸ γένος αὐτῆς οὐδὲ τὴν πατρίδα· ὁ γὰρ Μαρδοχαῖος ἐνετείλατο αὐτῇ μὴ ἀπαγγεῖλαι·
- Εσθ. 2,10 Ἡ Εσθήρ δὲν κατέστησε γνωστὴν τὴν καταγωγὴν της οὔτε τὴν πατρίδα της, διότι, ὁ Μαρδοχαῖος της εἶχε δώσει ἐντολὴν νὰ μὴ ἀνακοινώσῃ τίποτε ἀπὸ αὐτά.
- Εσθ. 2,11 καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν περιεπάτει ὁ Μαρδοχαῖος κατὰ τὴν αὐλὴν τὴν γυναικείαν ἐπισκοπῶν τί Ἐσθήρ συμβήσεται.
- Εσθ. 2,11 Καθε δε ἡμέραν ὁ Μαρδοχαῖος περιπατοῦσε ἔξω ἀπὸ τὴν αὐλὴν τῶν γυναικῶν, παρατηροῦσε καὶ ἐπιθυμοῦσε νὰ μάθῃ τι θὰ γίνῃ με τὴν Εσθήρ.
- Εσθ. 2,12 οὗτος δὲ ἦν καιρὸς κορασίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, ὅταν ἀναπληρώσῃ μῆνας δεκαδύο· οὕτως γὰρ ἀναπληροῦνται αἱ ἡμέραι τῆς θεραπείας, μῆνας ἕξ ἀλειφόμεναι ἐν σμυρνίνῳ ἐλαίῳ καὶ μῆνας ἕξ ἐν τοῖς ἀρώμασι καὶ ἐν τοῖς σμήγμασι τῶν γυναικῶν,
- Εσθ. 2,12 Συμφώνως δὲ πρὸς τὰ καθιερωμένα ἐπρεπε μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δώδεκα μηνῶν νὰ ἐμφανισθῇ ἡ κόρη ἐνώπιον

- του βασιλέως. Αι ημέραι δε της προετοιμασίας των επερνούσαν ως εξής· επί εξ μήνας αι κόραι ηλείφοντο με έλαιον από σμύρναν και επί άλλους εξ μήνας με αρώματα και άλλα καλλυντικά, που εχρησιμοποιούσαν αι γυναίκες.
- Εσθ. 2,13 καὶ τότε εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ ὧ̃ ἐὰν εἴπῃ, παραδώσει αὐτὴν συνεισέρχεσθαι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ γυναικῶνος ἕως τῶν βασιλείων.
- Εσθ. 2,13 Και τότε η υποψηφία σύζυγος του βασιλέως ωδηγεῖτο ενώπιον αὐτοῦ. Ο ευνούχος, προς τον οποίον ο βασιλεὺς ἠθέλε δώσει την σχετικὴν εντολήν, θα ωδηγούσεν αὐτήν ἀπὸ τον γυναικωνίτην εἰς τα βασιλικά ανάκτορα.
- Εσθ. 2,14 δειλῆς εἰσπορεύεται καὶ πρὸς ἡμέραν ἀποτρέχει εἰς τὸν γυναικῶνα τὸν δεύτερον, οὗ Γαῖ ὁ εὐνούχος τοῦ βασιλέως ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν, καὶ οὐκέτι εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα, ἐὰν μὴ κληθῇ ὀνόματι.
- Εσθ. 2,14 Αὐτὴ δε πηγαίνει ἐκεῖ την εσπέραν· και την επομένην πρωΐαν εἰσέρχεται στον δεύτερον οἶκον, ὅπου ο Γαῖ ο ευνούχος του βασιλέως εὐρίσκεται, ο φύλαξ των γυναικῶν. Δεν ἔχει δε πλέον το δικαίωμα να επανέλθῃ προς τον βασιλέα, ἐὰν δεν κληθῇ ἀπὸ αὐτὸν ονομασί.
- Εσθ. 2,15 ἐν δὲ τῷ ἀναπληροῦσθαι τὸν χρόνον Ἑσθήρ τῆς θυγατρὸς Ἀμιναδάβ ἀδελφοῦ πατρὸς Μαρδοχαίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα οὐδὲν ἠθέτησεν, ὧν ἐνετείλατο ὁ εὐνούχος ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν· ἦν γὰρ Ἑσθήρ εὐρίσκουσα χάριν παρὰ πάντων τῶν βλεπόντων αὐτήν.
- Εσθ. 2,15 Όταν λοιπόν συνεπληρώθη ο χρόνος, κατὰ ταν οποίον η Εσθήρ, η θυγάτηρ του Αμιναδάβ, ἀδελφού του πατρὺς του Μαρδοχαίου, ἐπρόκειτο να εἰσέλθῃ προς τον βασιλέα, η Εσθήρ δεν παρέλειψε και οὔτε παρήκουσε τίποτε, ἀπὸ ὅσα εἶχε δώσει εντολήν εἰς αὐτήν να προσέξῃ ο ευνούχος, ο φύλαξ των γυναικῶν. Ετσι δε φερομένη η Εσθήρ εὐρίσκε

χάριν εκ μέρους όλων όσοι την έβλεπον.

Εσθ. 2,16 καὶ εἰσῆλθεν Ἑσθήρ πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα τῷ
δωδεκάτῳ μηνί, ὅς ἐστιν Ἀδάρ, τῷ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς
βασιλείας αὐτοῦ.

Εσθ. 2,16 Ἡ Εσθήρ πράγματι παρουσιάσθη στον βασιλέα τον
Αρταξέρξην, κατά τον δωδέκατον μήνα, τον μήνα δηλαδή
Αδάρ, κατά το έβδομον έτος της βασιλείας αυτού.

Εσθ. 2,17 καὶ ἡράσθη ὁ βασιλεὺς Ἑσθήρ, καὶ εὔρε χάριν παρὰ
πάσας τὰς παρθένους, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὸ διάδημα τὸ
γυναικεῖον.

Εσθ. 2,17 Ὁ βασιλεὺς την ηγάπησε πάρα πολύ, διότι αυτή ευρήκε
χάριν ενώπιόν του περισσότερο από όλες τας άλλας
παρθένους. Εθεσε δε επάνω εις την κεφαλὴν της τα
γυναικεῖον βασιλικὸν διάδημα.

Εσθ. 2,18 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ
καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ καὶ ὕψωσε τοὺς
γάμους Ἑσθήρ καὶ ἄφεσιν ἐποίησε τοῖς ὑπὸ τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ.

Εσθ. 2,18 Ὁ βασιλεὺς επανηγύρισε με μεγάλην λαμπρότητα τους
γάμους της Εσθήρ, παρέθεσε μέγα συμπόσιον εις όλους
τους φίλους του και τους άρχοντας επί επτά ημέρας,
παρεχώρησε μεγάλας δωρεάς και έδωσεν άφεσιν χρεών
στους ανθρώπους της βασιλείας του.

Εσθ. 2,19 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐθεράπευεν ἐν τῇ αὐλῇ.

Εσθ. 2,19 Ὁ Μαρδοχαῖος υπηρετούσε πάντοτε εις την βασιλικὴν
αυλήν.

Εσθ. 2,20 ἡ δὲ Ἑσθήρ οὐχ ὑπέδειξε τὴν πατρίδα αὐτῆς· οὕτως
γὰρ ἐνετείλατο αὐτῇ Μαρδοχαῖος, φοβεῖσθαι τὸν Θεὸν
καὶ ποιεῖν τὰ προστάγματα αὐτοῦ, καθὼς ἦν μετ' αὐτοῦ
καὶ Ἑσθήρ οὐ μετήλλαξε τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς.

Εσθ. 2,20 Ἡ Εσθήρ δεν ανεκοίνωσε και δεν εγνωστοποίησεν εις
κανένα την πατρίδα της, διότι αυτήν την εντολήν της είχε

δώσει ο Μαρδοχαίος. Να φοβήται τον Θεόν, να τηρή τις
θείας εντολές, όπως όταν αυτή ευρίσκετο μαζί του. Η
Εσθήρ, και όταν έγινε βασίλισσα, δεν ήλλαξε τρόπον
συμπεριφοράς και ζωής.

Εσθ. 2,21 Καὶ ἐλυπήθησαν οἱ δύο εὐνοῦχοι τοῦ βασιλέως, οἱ
ἀρχισωματοφύλακες, ὅτι προήχθη Μαρδοχαῖος, καὶ
ἐζήτουν ἀποκτεῖναι Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα.

Εσθ. 2,21 Οἱ δύο αὐλικοί, οἱ ἀρχισωματοφύλακες τοῦ βασιλέως,
εστενοχωρήθησαν, διότι προήχθη εἰς ἐπίζηλον θέσιν ὁ
Μαρδοχαῖος καὶ ἐζητοῦσαν ευκαιρίαν νὰ δολοφονήσουν
τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην.

Εσθ. 2,22 καὶ ἐδηλώθη Μαρδοχαίῳ ὁ λόγος, καὶ ἐσήμανεν Ἑσθήρ,
καὶ αὕτὴ ἐνεφάνισε τῷ βασιλεῖ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς

Εσθ. 2,22 Ἡ συνωμοσία ὅμως αὕτη ἐγένετο γνωστὴ στὸν Μαρδοχαῖον, ὁ
οποῖος τὴν ἐφάνερωσεν εἰς τὴν Ἑσθήρ, ἡ δὲ Ἑσθήρ ἀνέφερε
τὰ τῆς συνωμοσίας αὐτῆς στὸν βασιλέα.

Εσθ. 2,23 ὁ δὲ βασιλεὺς ἤτασε τοὺς δύο εὐνοῦχους καὶ
ἐκρέμασεν αὐτούς· καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς
καταχωρίσαι εἰς μνημόσυνον ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ
ὑπὲρ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου ἐν ἐγκωμίῳ.

Εσθ. 2,23 Ὁ βασιλεὺς ἐξήτησε τοὺς δύο αὐλικούς του, εὐρήκεν αὐτούς
ἐνόχους, διέταξε δὲ καὶ τοὺς ἐκρέμασαν. Διέταξεν ἐπίσης ὁ
βασιλεὺς νὰ καταχωρηθῇ τὸ γεγονὸς αὐτὸ εἰς ἀνάμνησιν εἰς
τὰ βασιλικά χρονικά πρὸς ἐνδειξὴν εὐνοίας καὶ ἐπαίνου ἐκ
μέρους τοῦ βασιλέως στὸν Μαρδοχαῖον.

ΕΣΘΗΡ 3

Εσθ. 3,1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἐδόξασεν ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης Ἀμὸν
Ἀμαδάθου Βουγαῖον καὶ ὕψωσεν αὐτόν, καὶ
ἐπρωτοβάθρει πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ.

- Εσθ. 3,1 Επειτα από τα γεγονότα αυτά, ο βασιλεύς Αρταξέρξης
ετίμησε και edόξασεν ιδιαιτέρως τον Αμάν, τον υιόν του
Αμαδάθου, τον Βουγαίον και του έδωσε την πρώτην θέσιν
υπεράνω από όλους τους φίλους του.
- Εσθ. 3,2 καί πάντες οί έν τή αύλή προσεκύνουν αύτῳ, οὔτως
γάρ προσέταξεν ό βασιλεύς ποιῆσαι· ό δέ Μαρδοχαΐος
ού προσεκύνει αύτῳ.
- Εσθ. 3,2 Ολοι δε εκείνοι, οι οποίοι ευρίσκοντο εις την βασιλικήν
αυλήν, τον προσκυνούσαν, διότι έτσι είχε διατάξει ο
βασιλεύς να φέρωνται απέναντί του. Ο Μαρδοχαΐος όμως
δεν τον επροσκυνούσε.
- Εσθ. 3,3 καί έλάλησαν οί έν τή αύλή τοῦ βασιλέως τῷ
Μαρδοχαΐῳ· Μαρδοχαΐε, τί παρακούεις τὰ υπό τοῦ
βασιλέως λεγόμενα;
- Εσθ. 3,3 Οι άνθρωποι της βασιλικής αυλής έλεγαν στον Μαρδοχαΐον·
“Μαρδοχαΐε, διατί παρακούεις τας διαταγὰς του βασιλέως;”
- Εσθ. 3,4 καθ’ έκάστην ήμέραν έλάλουν αύτῳ, καί οὔχ υπήκουεν
αύτῶν· καί υπέδειξαν τῷ Ἀμάν Μαρδοχαΐον τοῖς τοῦ
βασιλέως λόγοις αντίτασσόμενον· καί υπέδειξεν αύτοῖς
ό Μαρδοχαΐος ὅτι Ἰουδαῖός έστι.
- Εσθ. 3,4 Καθε δε ήμέραν έλεγαν και ξαναέλεγαν προς αυτόν τα ίδια.
Αυτός όμως δεν υπήκουσεν εις αυτούς. Οι άνθρωποι της
αυλής ανέφεραν τότε το γεγονός στον Αμάν, ότι δηλαδή ο
Μαρδοχαΐος αντιτάσσεται εις τας διαταγὰς του βασιλέως. Ο
Μαρδοχαΐος όμως είχε αναφέρει εις αυτούς ότι είναι
Ιουδαίος, και δεν του επέτρεπεν η θρησκεία του να
προσκυνή ανθρώπους.
- Εσθ. 3,5 καί έπιγνούς Ἀμάν ὅτι οὔ προσκυνεῖ αύτῳ Μαρδοχαΐος,
έθυμώθη σφόδρα
- Εσθ. 3,5 Ο Αμάν, όταν έμαθε τα γεγονότα αυτά, ότι δηλαδή ο
Μαρδοχαΐος δεν τον προσκυνεί, ωργίσθη πάρα πολύ
εναντίον του

- Εσθ. 3,6 καὶ ἐβουλεύσατο ἀφανίσει πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν Ἰουδαίους.
- Εσθ. 3,6 και εσκεφθη να εξολοθρευση όλους τους Ιουδαίους, οι οποίοι ευρίσκοντο υπό την βασιλείαν του Αρταξέρξου.
- Εσθ. 3,7 καὶ ἐποίησε ψήφισμα ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου καὶ ἔβαλε κλήρους ἡμέραν ἐξ ἡμέρας καὶ μῆνα ἐκ μηνός, ὥστε ἀπολέσαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ γένος Μαρδοχαίου, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος εἰς τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην τοῦ μηνός, ὃς ἐστὶν Ἀδάρ.
- Εσθ. 3,7 Συνέταξε, λοιπόν, ένα βασιλικὸν διάταγμα κατὰ το δωδέκατον ἔτος της βασιλείας του Αρταξέρξου, ἔρριψε κλήρους δια να ορισθῇ ἡ ἡμέρα καὶ ὁ μήνας, κατὰ τον οποίον θα ἔπρεπε εἰς μίαν καὶ μόνην ἡμέραν να εξολοθρευθῇ το γένος του Μαρδοχαίου, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος εἰς την δεκάτην τετάρτην του μηνός Αδάρ.
- Εσθ. 3,8 καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξης λέγων· ὑπάρχει ἔθνος διεσπαρμένον ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ σου, οἱ δὲ νόμοι αὐτῶν ἕξαστοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, τῶν δὲ νόμων τοῦ βασιλέως παρακούουσι, καὶ οὐ συμφέρει τῷ βασιλεῖ ἑᾶσαι αὐτούς·
- Εσθ. 3,8 Εἶπε δε τότε ὁ Αμάν πρὸς τον Αρταξέρξην, τον βασιλέα. “Υπάρχει διεσπαρμένον μεταξύ των ἐθνῶν ὅλης της βασιλείας σου ἓνα ἔθνος, του οποίου οἱ νόμοι εἶναι διαφορετικοὶ ἀπὸ τους νόμους ὅλων των ἄλλων ἐθνῶν. Αυτοί, λοιπόν, δεν υπακούουν στους νόμους του βασιλέως καὶ εἶναι προφανές ὅτι δεν εἶναι συμφέρον στον βασιλέα να αφήσῃ αὐτοὺς να ζουν.
- Εσθ. 3,9 εἰ δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, δογματισάτω ἀπολέσαι αὐτούς, κἀγὼ διαγράψω εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ βασιλέως ἀργυρίου τάλαντα μύρια.
- Εσθ. 3,9 Εάν λοιπόν φαίνεται καλόν στον βασιλέα, ας ἐκδώσῃ ἓνα διάταγμα καταστροφῆς των, ἐγὼ δε ἐγγράφως θα ἀναλάβω

την υποχρέωσιν να καταθέσω στο θησαυροφυλάκιον του βασιλέως δέκα χιλιάδες τάλαντα αργυρίου”.

Εσθ. 3,10 καὶ περιελόμενος ὁ βασιλεὺς τὸ δακτύλιον ἔδωκεν εἰς χεῖρας τῷ Ἀμάν σφραγίσαι κατὰ τῶν γεγραμμένων κατὰ τῶν Ἰουδαίων.

Εσθ. 3,10 Ο βασιλεὺς ἀφῆρσε το δακτυλίδι του, ἐπὶ του οποιου υπήρχε και η βασιλική σφραγίς, ἔδωκεν αὐτό εἰς τα χέρια του Ἀμάν, δια να σφραγίσῃ το διάταγμα του ολέθρου των Ἰουδαίων,

Εσθ. 3,11 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν· τὸ μὲν ἀργύριον ἔχε, τῷ δὲ ἔθνει χρῶ ὥς βούλει.

Εσθ. 3,11 και ειπεν ο βασιλεὺς στον Ἀμάν· “κράτησε το αργύριόν σου, ως προς δε το ἔθνος αὐτό κάμε ο,τι συ θέλεις”.

Εσθ. 3,12 καὶ ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλέως μηνὶ πρώτῳ τῇ τρισκαιδεκάτῃ καὶ ἔγραψαν, ὥς ἐπέταξεν Ἀμάν, τοῖς στρατηγοῖς, καὶ τοῖς ἄρχουσι κατὰ πᾶσαν χώραν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας, ταῖς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χώραις, τοῖς τε ἄρχουσι τῶν ἐθνῶν κατὰ τὴν αὐτῶν λέξιν δι’ Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως.

Εσθ. 3,12 Προσεκλήθησαν λοιπόν οι γραμματεῖς του βασιλέως την δεκάτην τρίτην του πρώτου μηνός και, ὅπως τους διέταξεν ο Ἀμάν, συνέταξαν και ἐστειλαν το διάταγμα στους στρατηγούς και στους ἄρχοντας ὅλων των χωρῶν της βασιλείας του Ἀρταξέρξου, ἀπὸ της Ἰνδίας μέχρι και της Αἰθιοπίας, εἰς ἑκατὸν εἰκοσι επτὰ χώρας. Το διάταγμα δε αὐτό του βασιλέως Ἀρταξέρξου προς τους ἄρχοντας των διαφόρων ἐθνῶν εγγράφη και εἰς την γλῶσσαν ἐκάστου ἐθνους.

Εσθ. 3,13 καὶ ἀπεστάλη διὰ βιβλιοφόρων εἰς τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν ἀφανίσαι τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μηνὸς δωδεκάτου, ὃς ἐστὶν Ἀδάρ, καὶ διαρπάσαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν.

- Εσθ. 3,13 Αυτά τα έγγραφα εστάλησαν με ταχυδρόμους εις όλην την βασιλείαν του Αρταξέρξου, δια να εξαφανισθή το γένος των Ιουδαίων εις μίαν και την αυτήν ημέραν του δωδεκάτου μηνός, ο οποίος ωνομάζετο Αδάρ, τα δε υπάρχοντά των να διαρπαγούν.
- Εσθ. 3,13α Τῆς δὲ ἐπιστολῆς ἐστὶ τὸ ἀντίγραφον τὸδε· «Βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χωρῶν ἄρχουσι καὶ τοπάρχαις ὑποτεταγμένοις τάδε γράφει·
- Εσθ. 3,13^α Αυτό το διάταγμα του βασιλέως περιείχε τα εξής· “ο μέγας βασιλεὺς Αρταξέρξης δίδει διαταγὴν στους ὑπὸ την εξουσίαν του ἄρχοντας και διοικητάς των εκατὸν εἰκοσιεπτὰ επαρχιών, αι οποίαι εκτείνονται ἀπὸ την Ινδικὴν μέχρι και της Αιθιοπίας·
- Εσθ. 3,13β πολλῶν ἐπάρξας ἐθνῶν καὶ πάσης ἐπικρατήσας οἰκουμένης, ἐβουλήθηεν μὴ τῷ θράσει τῆς ἐξουσίας ἐπαιρόμενος, ἐπεικέστερον δὲ καὶ μετὰ ἡπιότητος αἰεὶ διεξάγων, τοὺς τῶν ὑποτεταγμένων ἀκυμάντους διαπαντὸς καταστήσαι βίους, τὴν τε βασιλείαν ἡμερον καὶ πορευτὴν μέχρι περάτων παρεξόμενος ἀνανεώσασθαί τε τὴν ποθυμένην τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις εἰρήνην.
- Εσθ. 3,13β Μολονότι εἶμαι ἄρχων πολλῶν ἐθνῶν και κυρίαρχος ὅλης της οἰκουμένης, ηθέλησα να σας διοικήσω ὄχι ἐγωῖστικῶς, στηριζόμενος εις την δύναμιν της εξουσίας μου· ἀλλὰ με ἐπιείκειαν πάντοτε και με ἡπιότητα διεξάγω την διοίκησιν αὐτήν. Με την συνετὴν και στοργικὴν αὐτὴν διοίκησίν μου ηθέλησα να καταστήσω την ζωὴν των υπηκόων μου ἡρεμον πάντοτε και ἀτάραχον, την δε βασιλείαν μου ἐπεικὴ και ασφαλή μέχρι των ακροτάτων ορίων της. Διότι φροντίζω να δίδω και να ἀνανεώνω και σταθεροποιῶ την ποθητὴν εις ὅλους τους ἀνθρώπους εἰρήνην.

Εσθ. 3,13γ πυθομένου δέ μου τῶν συμβούλων, πῶς ἂν ἀχθείη
τοῦτο ἐπὶ πέρας, ὃ σωφροσύνη παρ' ἡμῖν διενέγκας καὶ
ἐν τῇ εὐνοίᾳ ἀπαρλλάκτως καὶ βεβαίᾳ πίστει
ἀποδεδειγμένος καὶ δεύτερον τῶν βασιλειῶν γέρας
ἀπενηνεγμένος Ἀμάν

Εσθ. 3,13γ Ἡρώτησα ἐπὶ του σημείου αὐτοῦ τους συμβούλους μου, πως
εἶναι δυνατόν να επιτευχθῇ ἡ ποθητὴ εἰρηνικὴ αὐτὴ
κατάστασις καὶ ἓνας ἀπὸ αὐτοῦς, ονομαζόμενος Ἀμάν, ὁ
οποῖος κατὰ τὴν σύνεσιν καὶ σοφίαν ξεπερνᾷ ὅλους ὅσοι
ευρίσκονται κοντὰ μας, εἶναι δε γνωστός δια τὴν ἀκλόνητον
αγάπην του καὶ σταθεράν του πίστιν πρὸς ἐμέ καὶ ὁ οποῖος
κατέχει τὴν δευτέραν θέσιν στο βασίλειόν μου,

Εσθ. 3,13δ ἐπέδειξεν ἡμῖν ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην
φυλαῖς ἀναμεμείχθαι δυσμενῇ λαόν τινα τοῖς νόμοις
ἀντίθετον πρὸς πᾶν ἔθνος τὰ τε τῶν βασιλέων
παραπέμποντας διηνεκῶς διατάγματα, πρὸς τὸ μὴ
κατατίθεσθαι τὴν ὑφ' ἡμῶν κατευθυνομένην ἀμέμπτως
συναρχίαν.

Εσθ. 3,13δ κατέστησεν εἰς ἡμᾶς γνωστόν ὅτι μεταξύ ὅλων των φυλῶν
τῆς οἰκουμένης ἔχει διασπαρὴ καὶ ἀναμιχθῇ ἓνας
δύστροπος λαός, ὁ οποῖος με τους ἰδικούς του νόμους εἶναι
ἀντίθετος πρὸς κάθε ἄλλο ἔθνος, παραβαίνει δε πάντοτε τὰ
διατάγματα των βασιλέων, με τὸν σκοπὸν να μὴ
σταθεροποιηθῇ εἰρηνικῶς καὶ ἀμέμπτως ἡ ἀρμονία εἰς τὴν
αυτοκρατορίαν, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς διοικούμεν.

Εσθ. 3,13ε διειληφότες οὖν τόδε τὸ ἔθνος μονώτατον ἐν
ἀντιπαραγωγῇ παντὶ διαπαντός ἀνθρώπῳ κείμενον,
διαγωγὴν νόμων ξενίζουσιν παραλλάσσον καὶ
δυσνοοῦν τοῖς ἡμετέροις πράγμασι τὰ χεῖριστα
συντελοῦν κακὰ καὶ πρὸς τὸ μὴ τὴν βασιλείαν
εὐσταθείας τυγχάνειν·

Εσθ. 3,13ε Εξηκριβώσαμεν, λοιπόν, ὅτι αὐτός μόνος ὁ λαός ευρίσκεται

εις αντίθεσιν προς όλον το ανθρώπινον γένος με νόμους ιδικούς του παράξενους και διαφορετικούς από τους νόμους της αυτοκρατορίας, σκέπτεται πονηρά εναντίον των ιδικών μας πραγμάτων, διαπράττει τα χείριστα κακά και έτσι εμποδίζει, την σταθερότητα του βασιλείου μου.

Εσθ. 3,13ζ προστετάχαμεν οὖν τοὺς σηματομένους ὑμῖν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ὑπὸ Ἀμάν τοῦ τεταγμένου ἐπὶ τῶν πραγμάτων καὶ δευτέρου πατρὸς ἡμῶν πάντας σὺν συναιξὶ καὶ τέκνοις ἀπολέσαι ὁλορρίζει ταῖς τῶν ἐχθρῶν μαχαίραις ἄνευ παντὸς οἴκτου καὶ φειδοῦς, τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνὸς Ἀδάρ, τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους,

Εσθ. 3,13ζ Διατάξαμεν, λοιπόν, ὅπως αυτοὶ οἱ Ἰουδαῖοι, που ἐπισημαίνονται ἀπὸ το διάταγμα το συνταχθέν ἀπὸ τῶν Ἀμάν, ὁ ὁποῖος καὶ ἔχει ἀναλάβει τὴν εὐθύνην τῶν υποθέσεων το κράτους καὶ κατέχει θέσιν δευτέρου πατρὸς μας, διετάξαμεν, ὅπως ὅλοι αυτοὶ με τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιὰ τῶν ἐξοντωθούν καὶ ξερριζωθούν υλοκληρωτικῶς με ἐχθρικὴν μάχαιραν χωρὶς οἶκτον καὶ λύπην κατὰ τὴν δεκάτην τετάρτην ἡμέραν το δωδεκάτου μηνὸς Ἀδάρ, τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Εσθ. 3,13η ὅπως οἱ πάλαι καὶ νῦν δυσμενεῖς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ βιαίως εἰς τὸν ἄδην κατελθόντες, εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον εὐσταθεῖ καὶ ἀτάραχα παρέχωσιν ἡμῖν διὰ τέλους τὰ πράγματα».

Εσθ. 3,13^η Διατάσσω λοιπόν, ὅπως οἱ κατὰ το παρελθόν καὶ το παρόν ἐχθροὶ μας αυτοὶ ἄνθρωποι καταβούν ὅλοι τὴν ἰδίαν ἡμέραν με βίαιον θάνατον στὸν ἄδην καὶ ἐτσι νὰ μας ἀφήσουν κατὰ τὸν υπόλοιπον χρόνον νὰ κυβερνήσωμεν τὰς κρατικὸς υποθέσεις μας με σταθερότητα καὶ εἰρήνην”.

Εσθ. 3,14 Τὰ δὲ ἀντίγραφα τῶν ἐπιστολῶν ἐξετίθετο κατὰ χώραν, καὶ προσετάγη πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐτοίμους εἶναι εἰς τὴν

ἡμέραν ταύτην.

Εσθ. 3,14 Τα αντίγραφα των διαταγμάτων αυτών κοινοποιήθησαν
εἰς ὅλας τὰς χώρας καὶ διετάχθησαν ὅλα τα ἔθνη νὰ εἶναι
ἐτοιμα κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

Εσθ. 3,15 ἐσπεύδετο δὲ τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς Σοῦσαν· ὁ δὲ βασιλεὺς
καὶ Ἀμάν ἐκωθωνίζοντο, ἐταράσσετο δὲ ἡ πόλις.

Εσθ. 3,15 Καθ' ὃν δε χρόνον ἐσπεύδετο ἡ δημοσίευσις τοῦ
Διατάγματος καὶ εἰς τὰ Σούσα, ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀμάν
ἐπιναν καὶ διεσκέδαζαν, ἐνὼ μεγάλη ἀναταραχὴ
συνετάρασσε τὴν πόλιν.

ΕΣΘΗΡ 4

Εσθ. 4,1 Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐπιγνοὺς τὸ συντελούμενον διέρρηξεν
τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ καὶ ἐνεδύσατο σάκκον καὶ κατεπάσατο
σποδὸν καὶ ἐκηδήσας διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως
ἐβόα φωνῇ μεγάλῃ· αἴρεται ἔθνος μηδὲν ἡδίκηκός.

Εσθ. 4,1 Ὁ Μαρδοχαῖος ὅταν ἐπληροφορήθη αὐτὰ, τὰ ὁποῖα
εἰνόντο, διέρρηξε τὰ ἐνδύματά του καὶ ἐφόρεσε ἓνα
σάκκον εἰς ἐνδειξιν τοῦ μεγάλου πένθους του. Ἐσκόρπισε
στάκτην ἐπάνω στο κεφάλι του, ἐβγήκε ταχέως εἰς τὴν
πλατείαν τῆς πόλεως καὶ ἐκραύγαζε με φωνὴν μεγάλην.
“Ἐξολοθρεύεται ἓνα ἔθνος, ἐνὼ δὲν ἔχει διαπράξει καμμίαν
ἀδικίαν”.

Εσθ. 4,2 καὶ ἦλθεν ἕως τῆς πύλης τοῦ βασιλέως καὶ ἔστη· οὐ γὰρ
ἦν αὐτῷ ἐξὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐλὴν σάκκον ἔχοντι καὶ
σποδόν.

Εσθ. 4,2 Ἐφθασεν ἕως εἰς τὴν πύλην τῆς βασιλικῆς αὐλῆς καὶ ἐκεῖ
ἐσταμάτησε, διότι δὲν του ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ εἰσέλθῃ
εἰς τὴν αὐλὴν, ἐπειδὴ ἐφορούσε ἐνδυμα ἀπὸ σάκκον καὶ
εἶχεν στο κεφάλι του στάκτην.

- Εσθ. 4,3 καὶ ἐν πάσῃ χώρᾳ, οὗ ἔξετίθετο τὰ γράμματα, κραυγὴ καὶ κοπετὸς καὶ πένθος μέγα τοῖς Ἰουδαίοις, σάκκον καὶ σποδὸν ἔστρωναν ἑαυτοῖς.
- Εσθ. 4,3 Εἰς ὅλην δε τὴν χώραν, ὅπου ἐκοινοποιεῖτο τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως, θρηνῶδεις κραυγαὶ καὶ κοπετοὶ ἠκούοντο μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων, διότι μέγα πένθος εἶχεν ἀπλωθῇ εἰς αὐτούς. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτῶν ἔστρωναν σάκκινά ἐνδύματα καὶ ἐκοιμῶντο ἐπάνω εἰς αὐτὰ καὶ εἰς τὴν στάκτην.
- Εσθ. 4,4 καὶ εἰσῆλθον αἱ ἄβραι καὶ οἱ εὐνοῦχοι τῆς βασιλίσσης καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῇ, καὶ ἐταράχθη ἀκούσασα τὸ γεγονός καὶ ἀπέστειλε στολίσαι τὸν Μαρδοχαῖον καὶ ἀφελέσθαι αὐτοῦ τὸν σάκκον· ὁ δὲ οὐκ ἐπείσθη.
- Εσθ. 4,4 Αἱ δούλαι καὶ οἱ αὐλικοὶ ὑπηρέται τῆς βασιλίσσης παρουσιάσθησαν εἰς τὴν Εσθῆρ καὶ τῆς ἀνήγγειλαν τὰ τοῦ πένθους καὶ τοῦ θρήνου τοῦ Μαρδοχαίου. Εκείνη ἐταράχθη, ὅταν ἐπληροφορήθη τὰ γεγονότα αὐτά, καὶ ἔστειλεν ἀνθρώπους νὰ ἀφαιρέσουν ἀπὸ τὸν Μαρδοχαῖον τὸ σάκκινόν του ἐνδύματα καὶ νὰ τὸν ἐνδύσουν εὐπρεπῶς. Ὁ Μαρδοχαῖος ὅμως δὲν ἐπείσθη καὶ δὲν συνεμορφώθη πρὸς τὴν ὑπόδειξίν της.
- Εσθ. 4,5 ἡ δὲ Ἐσθῆρ προσεκαλέσατο Ἀχραθαῖον τὸν εὐνοῦχον αὐτῆς, ὃς παρειστήκει αὐτῇ, καὶ ἀπέστειλε μαθεῖν αὕτη παρὰ τοῦ Μαρδοχαίου τὸ ἀκριβές.
- Εσθ. 4,5 Ἐκάλεσε τότε ἡ Εσθῆρ τὸν αὐλικὸν ὑπηρέτην της Ἀχραθαῖον, πού εὐρίσκετο πάντοτε κοντὰ της, καὶ τὸν ἔστειλε νὰ μάθῃ ἀπὸ τὸν Μαρδοχαῖον τι ἀκριβῶς ἔχει συμβῇ.
- Εσθ. 4,7 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸ γεγονός καὶ τὴν ἐπαγγελίαν, ἣν ἐπηγγείλατο Ἀμάν τῷ βασιλεῖ εἰς τὴν γάζαν ταλάντων μυρίων, ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς Ἰουδαίους·
- Εσθ. 4,7 Ὁ Μαρδοχαῖος κατέστησεν εἰς αὐτὸν γνωστὸν τὸ γεγονός, ὅπως καὶ τὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποῖαν ὁ Ἀμάν ἔδωκεν στον

βασιλέα, να καταβάλῃ στο θησαυροφυλάκιον του βασιλέως δέκα χιλιάδες τάλαντα αργυρά, δια να εξολοθρεύσῃ τους Ιουδαίους.

Εσθ. 4,8

καὶ τὸ ἀντίγραφον τὸ ἐν Σούσοις ἐκτεθὲν ὑπὲρ τοῦ ἀπολέσθαι αὐτοὺς ἔδωκεν αὐτῷ δεῖξαι τῇ Ἑσθήρ. καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἐντείλασθαι αὐτῇ εἰσελθούσῃ παραιτήσασθαι τὸν βασιλέα καὶ ἀξιῶσαι αὐτὸν περὶ τοῦ λαοῦ μνησθεῖσα ἡμερῶν ταπεινώσεώς σου, ὡς ἐτράφης ἐν χειρὶ μου, διότι Ἀμάν ὁ δευτερεύων τῷ βασιλεῖ ἐλάλησε καθ' ἡμῶν εἰς θάνατον· ἐπικάλεσαι τὸν Κύριον καὶ λάλησον τῷ βασιλεῖ περὶ ἡμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ θανάτου.

Εσθ. 4,8

Αντίγραφον δε του διατάγματος δια την καταστροφὴν των Ιουδαίων, που εἶχε δημοσιευθῇ και εις τα Σούσα, ἔδωκεν ο Μαρδοχαῖος στον αυλικόν, δια να το δείξῃ εις την Εσθήρ και του εἶπε· “να της δώσης εκ μέρους μου εντολήν, ὅπως παρουσιασθῇ ενώπιον του βασιλέως και ζητήσῃ επιμόνως ἀπὸ αὐτόν να σώσῃ τον λαόν της ἀπὸ την καταστροφὴν και να της προσθέσῃ ἐπὶ λέξει· Ενθυμήσου τας ἡμέρας της δυστυχίας και της ταλαιπωρίας σου, τότε που ανετράφης ἀπὸ ἐμέ. Σου καθιστῶ δε γνωστόν ὅτι ο δεῦτερος μετὰ τον βασιλέα ως προς την εξουσίαν εις την χώραν, ο Αμάν, ωμίλησεν ἐναντίον μας, δια να μας θανατώσῃ. Παρακάλεσε, λοιπόν, τον Κυριον και μίλησε μετὰ παρησίας στον βασιλέα, δια να μας λυτρώσῃ ἀπὸ τον ὀλεθρον”.

Εσθ. 4,9

εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀχραθαῖος ἐλάλησεν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους τούτους.

Εσθ. 4,9

Ο Αχραθαῖος παρουσιάσθη πράγματι ενώπιον της Εσθήρ και κατέστησεν εις αὐτὴν γνωστοὺς ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους.

Εσθ. 4,10

εἶπε δὲ Ἑσθήρ πρὸς Ἀχραθαῖον· πορεύθητι πρὸς Μαρδοχαῖον καὶ εἰπόν,

- Εσθ. 4,10 Είπε τότε η Εσθήρ προς τον Αχραθαίον, “πήγαινε στον Μαρδοχαίον και ειπέ του, ότι όλα τα έθνη της βασιλείας γνωρίζουν,
- Εσθ. 4,11 ότι τὰ έθνη πάντα τῆς βασιλείας γινώσκει, ότι πᾶς άνθρωπος ἢ γυνή, ὃς εἰσελεύσεται πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν ἄκλητος, οὐκ ἔστιν αὐτῷ σωτηρία· πλὴν ὃ ἐκτείνει ὁ βασιλεὺς τὴν χρυσὴν ράβδον, οὗτος σωθήσεται· κἀγὼ οὐ κέκλημαι εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, εἰσὶν αὗται ἡμέραι τριάκοντα.
- Εσθ. 4,11 ότι κάθε άνθρωπος, άνδρας η γυνάικα, που θα παρουσιασθῇ προς τον βασιλέα εις την εσωτερικὴν αὐλὴν των ανακτόρων του απρόσκλητος, δεν πρόκειται πλέον να ζῆση. Και μόνον εκείνος, στον οποίον ο βασιλεὺς θα απλώσῃ την χρυσὴν του ράβδον, θα διαφύγῃ την εκτέλεσιν. Εγὼ δε δεν ἔχω προσκληθῇ υπό του βασιλέως να εισέλθω προς αὐτόν. Τριάντα ἡμέραι ἔχουν περάσει, που δεν εκλήθην”.
- Εσθ. 4,12 καὶ ἀπήγγειλεν Ἀχραθαῖος Μαρδοχαίῳ πάντας τοὺς λόγους Ἐσθήρ,
- Εσθ. 4,12 Ο Αχραθαῖος κατέστησε γνωστὰ στον Μαρδοχαίον όλα αὐτὰ τα λόγια της Εσθήρ.
- Εσθ. 4,13 καὶ εἶπε Μαρδοχαῖος πρὸς Ἀχραθαῖον· πορεύθητι καὶ εἶπον αὐτῇ· Ἐσθήρ, μὴ εἶπης σεαυτῇ, ότι σωθήσῃ μόνη ἐν τῇ βασιλείᾳ παρὰ πάντας τοὺς Ἰουδαίους·
- Εσθ. 4,13 Ο Μαρδοχαῖος του απήντησε· “πήγαινε και ειπέ εις την Εσθήρ τούτο· Εσθήρ, μη σου ἔλθῃ η ιδέα και πιστέψῃς, ότι συ μόνη μεταξὺ των Ἰουδαίων θα σωθῇς εις την βασιλείαν αὐτήν.
- Εσθ. 4,14 ὥς ότι ἐὰν παρακούσῃς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ, ἄλλοθεν βοήθεια καὶ σκέπη ἔσται τοῖς Ἰουδαίοις, σὺ δὲ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου ἀπολείσθῃ· καὶ τίς οἶδεν, εἰ εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐβασίλευσας;

- Εσθ. 4,14 Διότι, εάν παρακούσης την εντολήν μου και σιωπήσης κατά την περίστασιν αυτήν, βοήθεια μεν και προστασία στους Ιουδαίους θα έλθῃ κατ' άλλον τρόπον, συ όμως και η οικογένεια του πατρός σου θα εξολοθρευθῇτε. Και ποιός ξέρει, εάν ακριβώς δια την περίστασιν αυτήν δεν εγινες συ βασίλισσα;”
- Εσθ. 4,15 καὶ ἐξαπέστειλεν Ἑσθήρ τὸν ἤκοντα πρὸς αὐτήν, πρὸς Μαρδοχαῖον λέγουσα·
- Εσθ. 4,15 Η Εσθήρ ἔστειλε πάλιν τον προς αυτήν επανελθόντα αυλικόν, να ἔλθῃ προς τον Μαρδοχαῖον και του παρήγγειλε·
- Εσθ. 4,16 βαδίσας ἐκκλησίασον τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Σούσοις καὶ νηστεύσατε ἐπ’ ἐμοὶ καὶ μὴ φάγητε μηδὲ πῖντε ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς νύκτα καὶ ἡμέραν, κἀγὼ δὲ καὶ αἱ ἄβραι μου ἀσιτήσομεν, καὶ τότε εἰσελεύσομαι πρὸς τὸν βασιλέα παρὰ τὸν νόμον, ἐὰν καὶ ἀπολέσθαι με δέῃ.
- Εσθ. 4,16 “πήγαινε συγκέντρωσε τους Ιουδαίους, που ευρίσκονται εις τα Σούσα. Νηστεύσατε προς χάριν μου, χωρίς να φάτε και χωρίς να πῖντε ἐπὶ τρία ημερονύκτια. Εντελώς δε νηστικάι κατὰ τας τρεις αυτὰς ἡμέρας θα μείνωμεν και ἐγὼ και αι δούλαι μου. Επειτα δε θα εισέλθω προς τον βασιλέα, παραβαίνουσα τον σχετικόν νόμον, ἔστω και αν πρόκειται να αποθάνω”.
- Εσθ. 4,17 Καὶ βαδίσας Μαρδοχαῖος ἐποίησεν ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Ἑσθήρ.
- Εσθ. 4,17 Ο Μαρδοχαῖος ανεχώρησε και ἔκαμε, ὅπως του εἶχε δώσει εντολήν η Εσθήρ.
- Εσθ. 4,17α καὶ ἐδεήθη Κυρίου μνημονεύων πάντα τὰ ἔργα Κυρίου καὶ εἶπε·
- Εσθ. 4,17^α Εἶχεν στον νουν και την καρδιαν του ὅλα τα ἔργα του Κυρίου, προσηυχήθη δε και εἶπε·
- Εσθ. 4,17β Κύριε Κύριε, βασιλεῦ πάντων κρατῶν, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ σου τὸ πᾶν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀντιδοξῶν σοι ἐν τῷ

θέλαιν σε σῶσαι τὸν Ἰσραήλ·

Εσθ. 4,17β “Κυριε, Κυριε, παντοκράτωρ βασιλεῦ, τα πάντα εἶναι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν σου υποτεταγμένα και κανεῖς δεν υπάρχει, που να δυνηθῇ να φέρῃ ἐμπόδιον εἰς σέ, αν συ θα θελήσης να σώσης τον ἰσραηλιτικὸν λαόν.

Εσθ. 4,17γ ὅτι σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πᾶν θαυμαζόμενον ἐν τῇ ὑπ’ οὐρανὸν καὶ Κύριος εἶ πάντων, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιτάσσεται σοι τῷ Κυρίῳ.

Εσθ. 4,17δ Διότι συ, Κυριε, ως παντοδύναμος που εἶσαι, ἐδημιούργησες τον ουρανὸν και την γην, κάθε τι ωραῖον και αξιοθαύμαστον που υπάρχει ἀπὸ τον ουρανόν. Εἶσαι ο Κύριος ὁλων και δεν υπάρχει κανεῖς, ο οποίος θα αντιταχθῇ εἰς σέ, τον Κυριον.

Εσθ. 4,17δ σὺ πάντα γινώσκεις· σὺ οἶδας, Κύριε, ὅτι οὐκ ἐν ὕβρει οὐδὲ ἐν ὑπερηφανίᾳ οὐδὲ ἐν φιλοδοξίᾳ ἐποίησα τοῦτο, τὸ μὴ προσκυνεῖν τὸν ὑπερήφανον Ἀμάν, ὅτι ἡυδόκουν φιλεῖν πέλματα ποδῶν αὐτοῦ πρὸς σωτηρίαν Ἰσραήλ·

Εσθ. 4,17δ Συ, Κυριε, γνωρίζεις τα πάντα. Συ, Κυριε, γνωρίζεις πολὺ καλὰ, ὅτι εἰάν ἐγὼ δεν προσκυνῶ τον υπερήφανον Αμάν, δεν το πράττω ἀπὸ ἀλαζονείαν, οὔτε ἀπὸ υπερηφάνειαν, οὔτε ἀπὸ φιλοδοξίαν. Ἀλλὰ προκειμένου να σώσω τους Ἰσραηλίτας, εἶμαι ἐτοιμος να φιλήσω και τα πέλματα των ποδῶν του Αμάν.

Εσθ. 4,17ε ἀλλ’ ἐποίησα τοῦτο, ἵνα μὴ θῶ δόξαν ἀνθρώπου ὑπεράνω δόξης Θεοῦ, καὶ οὐ προσκυνήσω οὐδένα, πλην σοῦ τοῦ Κυρίου μου καὶ οὐ ποιήσω αὐτὰ ἐν ὑπερηφανίᾳ.

Εσθ. 4,17ε Ἀλλὰ ἐπραξα τοῦτο, δια να μη βάλω την δόξαν ἀνθρώπου ὑπεράνω ἀπὸ την δόξαν σου του Θεοῦ. Κανένα δεν θα προσκυνήσω πλην σου του Κυρίου μου. Ταῦτα δε οχι ἀπὸ υπερηφάνειαν.

Εσθ. 4,17ζ καὶ νῦν, Κύριε ὁ Θεός, ὁ βασιλεὺς, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ,

φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, ὅτι ἐπιβλέπουσιν ἡμῖν εἰς
καταφθοράν καὶ ἐπεθύμησαν ἀπολέσαι τὴν ἐξ ἀρχῆς
κληρονομίαν σου·

Εσθ. 4,17ζ Καὶ τώρα, Κυριε ο Θεός μου καὶ ο βασιλεύς μου, ο Θεός του
Αβραάμ, λυπήσου τον λαόν σου, διότι οἱ ἐχθροὶ ἔχουν
στρέψει κακούργα τὰ βλέμματά των ἐναντίον μας, δια νὰ
μας ἐξολοθρεύσουν. Φλέγονται ἀπὸ τὴν πονηράν ἐπιθυμίαν
νὰ καταστρέψουν τὴν ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἰδικὴν σου
κληρονομίαν.

Εσθ. 4,17η μὴ ὑπερίδῃς τὴν μερίδα σου, ἣν σεαυτῷ ἐλυτρώσω ἐκ
γῆς Αἰγύπτου·

Εσθ. 4,17η Μὴ, λοιπόν, ἀποστρέψῃς με ἀδιαφορίαν τὸ βλέμμα σου ἀπὸ
τον λαόν σου, τον ὁποῖον συ, δια νὰ εἶναι λαός σου, τον
εγλύτωσες ἀπὸ τὴν δουλείαν τῆς χώρας Αἰγύπτου.

Εσθ. 4,17θ ἐπάκουσον τῆς δεήσεώς μου καὶ ἰλάσθητι τῷ κλήρῳ
σου καὶ στρέψον τὸ πένθος ἡμῶν εἰς εὐωχίαν, ἵνα
ζῶντες ὑμνῶμέν σου τὸ ὄνομα, Κύριε, καὶ μὴ ἀφανίσῃς
στόμα αἰνούντων σε, Κύριε.

Εσθ. 4,17θ Ἀκουσε τὴν προσευχὴν μου καὶ λυπήσου τὴν κληρονομίαν
σου. Μετάβαλε τὸ πένθος μας εἰς συμπόσιον χαράς, δια νὰ
ζῶμεν καὶ νὰ δοξολογούμεν τὸ ὄνομά σου, Κυριε. Μὴ
ἐπιτρέψῃς νὰ εξαφανισθῇ τὸ στόμα των ἀνθρώπων, οἱ
ὁποῖοι σε δοξολογούν”.

Εσθ. 4,17ι καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐκέκραξεν ἐξ ἰσχύος αὐτῶν, ὅτι θάνατος
αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν.

Εσθ. 4,17ι Καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται ἐκραξαν προσευχόμενοι πρὸς τον
Θεόν, με ὅλην των τὴν δύναμιν, διότι ο θάνατος εὐρίσκετο
πλέον ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια των.

Εσθ. 4,17κ Καὶ Ἑσθήρ ἡ βασίλισσα κατέφυγεν ἐπὶ τὸν Κύριον ἐν
ἀγῶνι θανάτου κατειλημμένη, καὶ ἀφελομένη τὰ ἱμάτια
τῆς δόξης αὐτῆς ἐνεδύσατο ἱμάτια στενοχωρίας καὶ
πένθους, καὶ ἀντὶ τῶν ὑπερηφάνων ἡδυσμάτων,

σποδοῦ καὶ κοπριῶν ἐνέπλησε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐταπείνωσε σφόδρα καὶ πάντα τόπον κόσμου ἀγαλλιámατος αὐτῆς ἔπλησε στρεπτῶν τριχῶν αὐτῆς καὶ ἐδείτο Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε·

Εσθ. 4,17κ

Και αυτή η βασίλισσα Εσθήρ, κυριευμένη από την αγωνίαν του θανάτου, κατέφυγε δια της προσευχῆς προς τον Κυριον. Αφήρεσε τα λαμπρά της ενδύματα, εφόρεσεν άλλα δηλωτικά της στενοχωρίας και του πένθους. Αντί δε από τα πανάκριβα αρώματά της, εγέμισε το κεφάλι και το σώμα της από στάκτην και κοπρίαν, εσκληραγώγησε πάρα πολύ το σώμα της και με τας μαδημένους τρίχας της κεφαλῆς της εκαλύφθη εκεί, που άλλοτε υπήρχον τα κοσμήματα της χαράς της. Και παρεκάλει Κυριον τον Θεόν με θέρμην και εἶπε·

Εσθ. 4,17λ

Κύριέ μου, βασιλεὺς ἡμῶν σὺ εἶ μόνος· βοήθησόν μοι τῇ μόνη καὶ μὴ ἔχούσῃ βοηθὸν εἰ μὴ σέ, ὅτι κίνδυνός μου ἐν χειρὶ μου.

Εσθ. 4,17λ

“Κυριέ μου, συ εἶσαι ο μόνος και αληθινός βασιλεὺς μας. Βοήθησε ἐμέ την μόνην, η οποία δεν ἔχω στον κόσμον αυτόν άλλον βοηθόν, ει μη μόνον σέ, διότι ο κίνδυνος του θανάτου ευρίσκεται μτροστά μου.

Εσθ. 4,17μ

ἐγὼ ἤκουον ἐκ γενετῆς μου ἐν φυλῇ πατριᾶς μου ὅτι σὺ, Κύριε, ἔλαβες τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ πάντων τῶν προγόνων αὐτῶν εἰς κληρονομίαν αἰώνιον καὶ ἐποίησας αὐτοῖς ὅσα ἐλάλησας.

Εσθ. 4,17μ

Εγὼ από της γεννήσεώς μου και εντεύθεν ἤκουον από ανθρώπους της φυλῆς μου, ὅτι συ, Κυριε, ἐπήρες τον ισραηλιτικόν λαόν από όλα τα ἔθνη και ἐδιάλεξες τους πατέρας ημῶν από τους προπάτοράς των, δια να εἶναι αἰωνία ἰδική σου κληρονομία. Εξεπλήρωσες όλα ὅσα εἶχες υποσχεθῇ εις αυτούς.

- Εσθ. 4,17ν καὶ νῦν ἡμάρτομεν ἐνώπιόν σου, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀνθ' ὧν ἐδοξάσαμεν τοὺς θεοὺς αὐτῶν· δίκαιος εἶ, Κύριε.
- Εσθ. 4,17ν Καὶ τώρα, Κυριε, ομολογοῦμεν ὅτι ἡμαρτήσαμεν ἐνώπιόν σου, δια τοῦτο καὶ ἐπέτρεψες νὰ παραδοθῶμεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν μας, ἐπειδὴ ἐλατρεῦσαμεν τοὺς θεοὺς αὐτῶν, ἀντὶ σου τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Δίκαιος εἶσαι, Κυριε.
- Εσθ. 4,17ξ καὶ νῦν οὐκ ἱκανώθησαν ἐν πικρασμῷ δουλείας ἡμῶν, ἀλλ' ἔθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν εἰδώλων αὐτῶν ἐξάραι ὀρισμὸν στόματός σου καὶ ἀφανίσαι κληρονομίαν σου καὶ ἐμφράξαι στόμα αἰνούντων σοὶ καὶ σβέσαι δόξαν οἴκου σου καὶ θυσιαστηρίου σου,
- Εσθ. 4,17ξ Ἀλλ' ἰδοὺ, Κυριε, ὅτι αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ μας δὲν ἐμείναν ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὰς πικρίας τῆς σκλαβιάς μας, ἀλλὰ ἀπλώσαν τὰ χέρια τῶν καὶ ὠρκίσθησαν εἰς τὰ εἰδωλά των νὰ εξαφανίσουν κάθε ἐντολήν, ποὺ ἐβγήκεν ἀπὸ τὸ στόμα σου, νὰ καταστρέψουν τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ἔτσι νὰ βουλώσουν τὰ στόματα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι σε δοξολογοῦν, καὶ νὰ σβήσουν τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ ναοῦ σου καὶ τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου.
- Εσθ. 4,17ο καὶ ἀνοίξαι στόμα ἐθνῶν εἰς ἀρετὰς ματαίων καὶ θαυμασθῆναι βασιλέα σάρκινον εἰς αἰῶνα.
- Εσθ. 4,17° Ἀκόμη δε ὠρκίσθησαν νὰ ἀνοίξουν τὰ στόματα τῶν εἰδωλολατρῶν, δια νὰ ἐπαινοῦν τὰ μάταια εἰδωλά των καὶ νὰ καταστήσουν ἀξιους θαυμασμοῦ καὶ λατρείας στὸν αἰῶνα βασιλεῖς σαρκίνους.
- Εσθ. 4,17π μὴ παραδῶς, Κύριε, τὸ σκῆπτρόν σου τοῖς μὴ οὔσι, καὶ μὴ καταγελασάτωσαν ἐν τῇ πτώσει ἡμῶν, ἀλλὰ στρέψον τὴν βουλήν αὐτῶν ἐπ' αὐτούς, τὸν δὲ ἀρξάμενον ἐφ' ἡμᾶς παραδειγμάτισον.
- Εσθ. 4,17π Μὴ παραδώσης, Κυριε, τὸ σκῆπτρόν σου εἰς ἀνθρώπους

αναξίους και μηδαμινούς, και μη επιτρέψης να γίνωμεν
καταγέλαστοι με την καταστροφήν μας, αλλά συ με την
παντοδυναμίαν σου μετάβαλε την βουλήν των εναντίον
αυτών των ιδίων και τιμώρησε κατά τρόπον
παραδειγματικόν εκείνον, που πρώτος ήρχισε τον
εξοντωτικόν εναντίον μας διωγμόν

Εσθ. 4,17ρ μνήσθητι, Κύριε, γνώσθητι ἐν καιρῷ θλίψεως ἡμῶν καὶ
ἐμέ θάρσυνον, βασιλεῦ τῶν θεῶν καὶ πάσης ἀρχῆς
ἐπικρατῶν·

Εσθ. 4,17ρ Μνήσθητί μας, Κυριε, κάμε ὥστε να σε γνωρίσωμεν και να
σε αισθανθῶμεν στον καιρόν αυτόν της θλίψεώς μας. Δώσε
και εις ἐμέ θάρρος, συ, ο βασιλεὺς των Θεῶν και κύριος
πάσης εξουσίας.

Εσθ. 4,17σ δὸς λόγον εὐρυθμον εἰς τὸ στόμα μου ἐνώπιον τοῦ
λέοντος καὶ μετάθες τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς μῖσος τοῦ
πολεμοῦντος ἡμᾶς εἰς συντέλειαν αὐτοῦ καὶ τῶν
ὁμονούντων αὐτῷ·

Εσθ. 4,17σ Λογον σοφόν και πειστικόν βάλε στο στόμα μου ενώπιον
του λέοντος, του βασιλέως. Μετάβαλε την καρδίαν αυτού,
ὥστε να μισήση εκείνον, ο οποίος μας πολεμεί, και να
διατάξη την εκτέλεσιν αυτού και των ομοφρόνων του.

Εσθ. 4,17τ ἡμᾶς δὲ ρῦσαι ἐν χειρί σου καὶ βοήθησόν μοι τῇ μόνῃ
καὶ μὴ ἐχούσῃ εἰς μὴ σέ, Κύριε·

Εσθ. 4,17τ Ημᾶς δε γλύτωσέ μας με την παντοδύναμον δεξιάν σου.
Βοήθησε ἐμέ, η οποία εἶμαι μόνη και δεν ἔχω κανένα ἄλλον
παρά μόνον σέ, Κυριε.

Εσθ. 4,17υ πάντων γινῶσιν ἔχεις καὶ οἶδας ὅτι ἐμίσησα δόξαν
ἀνόμων καὶ βδελύσσομαι κοίτην ἀπεριτμητῶν καὶ
παντὸς ἄλλοτρίου.

Εσθ. 4,17υ Εἶσαι παντογνώστης και γνωρίζεις ὅτι ἐγὼ ἐμίσησα την
δόξαν των παρανόμων ἀνδρῶν και αποστρέφομαι με
ἀηδίαν την κλίνην των ἀπεριτμητῶν και παντὸς

αλλοεθνούς.

Εσθ. 4,17φ συ οἶδας τὴν ἀνάγκην μου, ὅτι βδελύσσομαι τὸ σημεῖον τῆς ὑπερηφανίας μου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου ἐν ἡμέραις ὀπτασίας μου· βδελύσσομαι αὐτὸ ὡς ῥάκος καταμηνίων καὶ οὐ φορῶ αὐτὸ ἐν ἡμέραις ἡσυχίας μου.

Εσθ. 4,17φ Συ εἶσαι παντογνώστης καὶ γνωρίζεις πολὺ καλὰ τὴν ἀνάγκην, ὑπὸ τὴν ὁποίαν εὐρίσκομαι, καὶ ὅτι ἀποστρέφομαι με ἀηδῖαν τὰ σημεῖα αὐτὰ τῆς δόξης μου καὶ τὸ διάδημα, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν μου, ὅταν ἀναγκάζωμαι νὰ ἐμφανίζωμαι δημοσίᾳ. Τὸ ἀηδιάζω σαν ῥάκος γυναικείων καταμηνίων. Καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἡσυχίας μου, πού εἰμαι μόνη, δὲν το φορῶ.

Εσθ. 4,17χ καὶ οὐκ ἔφαγεν ἡ δούλη σου τράπεζαν Ἀμάν καὶ οὐκ ἐδόξασα συμπόσιον βασιλέως, οὐδὲ ἔπιον οἶνον σπονδῶν·

Εσθ. 4,17χ Γνωρίζεις ὅτι ἡ δούλη σου δὲν ἔφαγε ποτὲ ἀπὸ τῆς τράπεζας τοῦ Ἀμάν καὶ δὲν ἐτίμησε τὸ συμπόσιον τοῦ βασιλέως, οὔτε ἔπινε ποτὲ οἶνον ἀπὸ τὰς σπονδὰς τοῦ.

Εσθ. 4,17ψ καὶ οὐκ ἠύφρανθη ἡ δούλη σου ἀφ' ἡμέρας μεταβολῆς μου μέχρι νῦν, πλην ἐπὶ σοί, Κύριε, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ.

Εσθ. 4,17ψ Ἡ δούλη σου ποτὲ δὲν ἐγνώρισε χαρὰν καὶ ευφροσύνην ἀπὸ τῆς ἡμέρας, πού ἠλλάξε τὴν στολὴν τῆς, ὅταν ἐγίνε βασίλισσα, μέχρις αὐτῆς τῆς στιγμῆς. Παρά μόνον χαίρω εἰς σέ, Κυριε, Θεέ τοῦ Ἀβραάμ.

Εσθ. 4,17ω ὁ Θεὸς ὁ ἰσχύων ἐπὶ πάντας, εἰσάκουσον φωνὴν ἀπηλπισμένων καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν πονηρευομένων, καὶ ῥῦσαί με ἐκ τοῦ φόβου μου.

Εσθ. 4,17ω Συ ὁ Θεὸς ὁ ἔχων ἀκατανίκητον δύναμιν καὶ κυριαρχῶν ἐπάνω εἰς ὅλους, ἀκούσε τὴν φωνὴν ἡμῶν τῶν ἀπηλπισμένων δούλων σου καὶ γλύτωσέ μας ἀπὸ τὰ χέρια τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων. Ἀλλάλαξε δὲ καὶ ἐμὲ ἀπὸ τοῦ φόβου, πού με συνέχει”.

ΕΣΘΗΡ 5

- Εσθ. 5,1 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ὡς ἐπαύσατο προσευχομένη, ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς θεραπείας καὶ περιεβάλετο τὴν δόξαν αὐτῆς.
- Εσθ. 5,1 Κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν, ὅταν ἡ Εσθήρ ετελείωσε τὴν προσευχὴν της, ἐβγαλε τὰ ενδύματα τὰ ταπεινὰ της νηστείας καὶ προσευχῆς καὶ εφόρεσε τὴν λαμπρὰν μεγαλοπρεπὴ στολὴν της.
- Εσθ. 5,1α καὶ γενηθεῖσα ἐπιφανής, ἐπικαλεσαμένη τῶν πάντων ἐπόπτην Θεὸν καὶ σωτῆρα, παρέλαβε τὰς δύο ἄβρας· καὶ τῇ μὲν μιᾷ ἐπηρείδετο ὡς τρυφερευομένη, ἡ δὲ ἑτέρα ἐπηκολούθει κουφίζουσα τὴν ἔνδυσιν αὐτῆς,
- Εσθ. 5,1^α Ἐτσι δε λαμπρά κατὰ τὴν ἐμφάνισιν ἐζήτησε πάλιν τὴν βοήθειαν Ἐκείνου, που ἐποπτεύει τὰ πάντα, τοῦ Θεοῦ καὶ σωτήρος, παρέλαβε καὶ τὰς δύο αὐτῆς θεραπαινίδας καὶ εἰς μὲν τὴν μίαν ἐστηρίζετο ὡς τρυφερά καὶ ἀδύνατος, ἐνῶ ἡ ἄλλη τὴν παρακολουθοῦσε καὶ εβάσταζε τὰ ενδύματα αὐτῆς ὀπισθεν.
- Εσθ. 5,1β καὶ αὐτὴ ἐρυθρίῳσα ἀκμῇ κάλλους αὐτῆς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἰλαρὸν ὡς προσφιλές, ἡ δὲ καρδιά αὐτῆς ἀπεστενωμένη ἀπὸ τοῦ φόβου.
- Εσθ. 5,1β Ἐλαμπεν εἰς ὅλην τὴν ἀκμὴν τοῦ κάλλους της, ἐνῶ τὸ πρόσωπόν της εἶχε χρῶμα ροδαλόν. Ἐτσι δε ἰλαρὸν ἦτο τὸ πρόσωπόν της καὶ ἀγαπητόν, ἡ καρδιά της ὁμως εὐρίσκετο καταστενοχωρημένη καὶ πιεζομένη ἀπὸ τὸν φόβον.
- Εσθ. 5,1γ καὶ εἰσελθοῦσα πάσας τὰς θύρας κατέστη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ πᾶσαν στολὴν τῆς ἐπιφανείας

αὐτοῦ ἐνδεδύκει, ὅλος διὰ χρυσοῦ καὶ λίθων
πολυτελῶν, καὶ ἦν φοβερὸς σφόδρα.

Εσθ. 5,1γ Η Εσθήρ επέρασεν ὅλας τας θύρας του ανακτόρου και παρουσιάσθη ενώπιον του βασιλέως. Αυτὸς εκάθητο επάνω στον βασιλικὸν του θρόνον, ἦτο δε ενδεδυμένος ὅλην την λαμπράν και εντυπωσιακὴν βασιλικὴν στολὴν, λαμπροστόλιστος με χρυσὰ κοσμήματα και λίθους πολυτελεῖς. Η ὄψις του ἦτο πράγματι πολὺ φοβερά.

Εσθ. 5,1δ καὶ ἄρας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πεπυρωμένον δόξῃ ἐν ἀκμῇ θυμοῦ ἔβλεψε, καὶ ἔπεσεν ἡ βασίλισσα καὶ μετέβαλε τὸ χρῶμα αὐτῆς ἐν ἐκλύσει καὶ κατεπέκυψεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ἄβρας τῆς προπορευομένης.

Εσθ. 5,1δ Εσῆκωσε τα πρόσωπόν του, το οποίον ακτινοβολούσε ἀπὸ δόξαν, και την παρετήρησε γεμάτος οργήν. Η βασίλισσα, ὅταν τον εἶδεν, εκλονίσθη, ἔχασε το χρῶμα της, και ἐτοιμη να λιποθυμήσῃ ἐκλινε και εστηρίχθη στον ὦμον της δούλης της, η οποία επροπορευέτο.

Εσθ. 5,1ε καὶ μετέβαλεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως εἰς πραῦτητα, καὶ ἀγωνιάσας ἀνεπήδησεν ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, μέχρις οὔ κατέστη, καὶ παρεκάλει αὐτὴν λόγοις εἰρηνικοῖς καὶ εἶπεν αὐτῇ·

Εσθ. 5,1ε Ο Θεὸς ὁμως μετέβαλε την οργήν του βασιλέως εἰς πραότητα. Αυτὸς καταληφθεῖς ἀπὸ ἀνησυχίαν και ἀγωνίαν ἀνεπήδησεν ἀπὸ τον θρόνον του, ἐπήρην αὐτὴν εἰς την ἀγκάλην του, μέχρις ὅτου ἐκείνη συνήλθε. Και με λόγια εἰρηνικά και ἐνθαρρυντικά την παρηγορούσε και ἔλεγε προς αὐτήν·

Εσθ. 5,1ζ τί ἐστὶν Ἐσθήρ; ἐγὼ ὁ ἀδελφὸς σου, θάρσει, οὐ μὴ ἀποθάνῃς ὅτι κοινὸν τὸ πρόσταγμα ἡμῶν ἐστὶ· πρόσσελθε.

Εσθ. 5,1ζ “Τι συμβαίνει, Εσθήρ; Εγὼ εἶμαι ο ἀδελφὸς σου ἔχε θάρρος.

Δεν πρόκειται να αποθάνης, διότι κάθε διαταγή δική μου, είναι και δική σου, είναι δικές μας διαταγές. Πλησίασε”.

Εσθ. 5,2 καὶ ἄρας τὴν χρυσὴν ῥάβδον ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς καὶ ἠσπάσατο αὐτὴν καὶ εἶπε· λάλησόν μοι.

Εσθ. 5,2 Ο βασιλεὺς ἐσήκωσε τὴν χρυσὴν τοῦ ῥάβδου, τὴν ἔθεσεν στὸν τράχηλόν της, τὴν ἠσπάσθη καὶ εἶπε· “μίλησέ μου, εἰπέ μου τι συμβαίνει;”

Εσθ. 5,2α καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἶδόν σε, κύριε, ὡς ἄγγελον Θεοῦ, καὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου ἀπὸ φόβου τῆς δόξης σου, ὅτι θαυμαστὸς εἶ, κύριε, καὶ τὸ πρόσωπόν σου χαρίτων μεστόν.

Εσθ. 5,2^α Εκείνη του εἶπε· “σε εἶδα, κύριε, σαν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ καρδιά μου ἐταράχθη ἀπὸ τὸν φόβον τῆς μεγαλοπρεπείας σου, διότι συ εἶσαι ἀξιοθαύμαστος, κύριε, καὶ τὸ πρόσωπόν σου εἶναι γεμάτον ἀπὸ χάριτας”.

Εσθ. 5,2β ἐν δὲ τῷ διαλέγεσθαι αὐτὴν ἔπεσεν ἀπὸ ἐκλύσεως αὐτῆς καὶ ὁ βασιλεὺς ἐταράσσετο, καὶ πᾶσα ἡ θεραπεία αὐτοῦ παρεκάλει αὐτήν.

Εσθ. 5,2β Ἐνῷ δὲ ἐτσι συνωμιλοῦσε πρὸς τὸν βασιλέα, κατέπεσε λιπύθυμος. Ο βασιλεὺς ἐταράχθη. Ολοι δὲ οἱ ευρισκόμενοι ἐκεῖ ἐφρόντιζον, νὰ τὴν ἐπαναφέρουν εἰς τὰς αἰσθήσεις της.

Εσθ. 5,3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· τί θέλεις, Ἐσθήρ; καὶ τί σοῦ ἐστὶ τὸ ἀξίωμα; ἕως τοῦ ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου, καὶ ἔσται σοι.

Εσθ. 5,3 Ἡρώτησεν ὁ βασιλεὺς· “Ἐσθήρ, τί θέλεις; Ποιὸ εἶναι τὸ αἶτημά σου; Θα σου δώσω μέχρι καὶ τὸ ἥμισυ τῆς βασιλείας μου, θα εἶναι ἰδικόν σου”.

Εσθ. 5,4 εἶπε δὲ Ἐσθήρ· ἡμέρα μου ἐπίσημος σήμερόν ἐστι· εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, ἐλθάτω καὶ αὐτὸς καὶ Ἀμὰν εἰς τὴν δοχὴν, ἣν ποιήσω σήμερον.

Εσθ. 5,4 Ἡ Ἐσθήρ ἀπήντησεν· “ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι δι' ἐμέ

επίσημος ημέρα. Εάν, λοιπόν, φαίνεται αρεστόν στον βασιλέα, ας έλθῃ, μαζί δε με αυτόν και ο Αμάν, εις την τράπεζαν, την οποίαν εγώ σήμερον θα παραθέσω”.

Εσθ. 5,5

καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· κατασπεύσατε Ἀμάν, ὅπως ποιήσωμεν τὸν λόγον Ἑσθήρ· καὶ παραγίνονται ἀμφότεροι εἰς τὴν δοχὴν, ἣν εἶπεν Ἑσθήρ.

Εσθ. 5,5

Ο βασιλεὺς ἐστείλεν ἀνθρώπους καὶ εἶπε· “σπεύσατε ἀμέσως πρὸς τὸν Αμάν καὶ εἰδοποιήσατέ τον νὰ ἐκτελέσωμεν τὴν παράκλησιν αὐτὴν τῆς Ἑσθήρ”. Ἦλθον λοιπὸν καὶ οἱ δύο, ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Αμάν, στὸ συμπόσιον, τὸ ὁποῖον παρέθεσεν ἡ Ἑσθήρ.

Εσθ. 5,6

ἐν δὲ τῷ πότῳ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἑσθήρ· τί ἐστὶ βασίλισσα Ἑσθήρ; καὶ ἔσται ὅσα ἀξιοῖς.

Εσθ. 5,6

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συμποσίου τούτου, ὁ βασιλεὺς ἠρώτησε τὴν Ἑσθήρ· “βασίλισσα Ἑσθήρ, τι θέλεις; Ὅσα μου ζητήσης, θὰ γίνων”.

Εσθ. 5,7

καὶ εἶπε· τὸ αἶτημά μου καὶ τὸ ἀξίωμα·

Εσθ. 5,7

Εκείνη τοῦ εἶπε· “θέλετε νὰ μάθετε τὰ αἶτημά μου καὶ τὴν ἀπαίτησίν μου;

Εσθ. 5,8

εἰ εὖρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἐλθάτω ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν ἔτι τὴν αὖριον εἰς τὴν δοχὴν, ἣν ποιήσω αὐτοῖς, καὶ αὖριον ποιήσω τὰ αὐτά.

Εσθ. 5,8

Εάν ἔχω εὖρει χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ας ἐλθῇ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Αμάν ἀκόμη αὖριον στὸ συμπόσιον, τὸ ὁποῖον ἐγώ θὰ παραθέσω πρὸς τιμὴν των καὶ αὖριον θὰ ἀνακοινώσω τὰ αἰτήματά μου”.

Εσθ. 5,9

Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Αμάν ἀπὸ τοῦ βασιλέως ὑπερχαρὴς εὐφραινόμενος· ἐν δὲ τῷ ἰδεῖν Αμάν Μαρδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ ἐθυμώθη σφόδρα

Εσθ. 5,9

Ο Αμάν ἐβγήκεν ἀπὸ τὸ βασιλικὸν ἀνάκτορον γεμάτος χαρὰν εὐφραινόμενος. Ὅταν ὁμως κατὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ εἶδε τὸν Ἰουδαῖον Μαρδοχαῖον εἰς τὴν βασιλικὴν αὐλὴν,

κατελήφθη από μεγάλην οργήν.

Εσθ. 5,10

καὶ εἰσελθὼν εἰς τὰ ἴδια ἐκάλεσε τοὺς φίλους καὶ
Ζωσάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,

Εσθ. 5,10

Εἰσήλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐκάλεσε τοὺς φίλους του καὶ
τὴν σύζυγόν του Ζωσάραν,

Εσθ. 5,11

καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν,
ἣν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὡς ἐποίησεν αὐτὸν
πρωτεύειν καὶ ἡγεῖσθαι τῆς βασιλείας.

Εσθ. 5,11

καὶ ἀνέφερεν ἀλαζονικῶς εἰς αὐτοὺς τὸν πλοῦτον καὶ τὴν
δόξαν, με τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεὺς τὸν εἶχε τιμήσει, διότι τὸν
κατέστησε πρῶτον μετὰ τῶν ἄλλων, ἀρχηγὸν εἰς
ὅλην τὴν βασιλείαν του.

Εσθ. 5,12

καὶ εἶπεν Ἀμάν· οὐ κέκληκεν ἡ βασίλισσα μετὰ τοῦ
βασιλέως οὐδένα εἰς τὴν δοχὴν ἄλλ' ἢ ἐμέ, καὶ εἰς τὴν
αὔριον κέκλημαι·

Εσθ. 5,12

Καὶ ἐπεὶ προσέθεσεν ὁ Ἀμάν· “καὶ ἡ βασίλισσα δὲν
ἐκάλεσε ἄλλον μαζὴ με τὸν βασιλέα, παρὰ μόνον ἐμέ. Με
ἐκάλεσε δὲ καὶ πάλιν διὰ τὸ συμπόσιον τῆς αὐριανῆς
ἡμέρας.

Εσθ. 5,13

καὶ ταῦτά μοι οὐκ ἀρέσκει, ὅταν ἴδω Μαρδοχαῖον τὸν
Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ.

Εσθ. 5,13

Εκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον δὲν μου ἀρέσει, ἀλλὰ με
καταστενοχωρεῖ, εἶναι τὸ νὰ βλέπω εἰς τὴν βασιλικὴν αὐλὴν
τὸν Μαρδοχαῖον, τὸν Ἰουδαῖον”.

Εσθ. 5,14

καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζωσάρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι·
κοπήτω σοι ξύλον πηχῶν πενήκοντα, ὄρθρου δὲ εἰπὼν
τῷ βασιλεῖ καὶ κρεμασθήτω Μαρδοχαῖος ἐπὶ τοῦ ξύλου·
σύ δὲ εἴσελθε εἰς τὴν δοχὴν σὺν τῷ βασιλεῖ καὶ
εὐφραίνου. καὶ ἤρεσε τὸ ῥῆμα τῷ Ἀμάν, καὶ ἡτοιμάσθη
τὸ ξύλον.

Εσθ. 5,14

Ἡ γυναῖκα του ἡ Ζωσάρα καὶ οἱ φίλοι του τοῦ εἶπαν τότε·
“δῶσε διαταγὴν νὰ κοπῇ ἓνα ξύλον πενήντα ἐβραϊκῶν

πήχεων. Λιαν δε πρωϊ ειπέ στον βασιλέα να δώση διαταγήν να κρεμασθή ο Μαρδοχαίος επάνω εις αυτό το ξύλον. Συ δε έπειτα πήγαινε στο συμπόσιον μαζί με τον βασιλέα, δια να ευφρανθής με αυτόν”. Η συμβουλή αυτή ήρесеn στον Αμάν, έδωσε διαταγήν και ητοιμάσθη το ξύλον.

ΕΣΘΗΡ 6

Εσθ. 6,1 Ὁ δὲ Κύριος ἀπέστησε τὸν ὕπνον ἀπὸ τοῦ βασιλέως τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ εἶπε τῷ διακόνῳ αὐτοῦ εἰσφέρειν γράμματα μνημόσυνα τῶν ἡμερῶν ἀναγινώσκειν αὐτῷ.

Εσθ. 6,1 Ομως ο Κυριος κατά την νύκτα εκείνην απεμ'Ακρυνε τον ύπνον από τον βασιλέα. Ο βασιλεύς, άγρυπνος καθώς ήτο, διέταξε τον υπηρέτην του να του φέρη το βιβλίον των απομνημονευμάτων και να του αναγνώση κάτι, από όσα είχαν γραφή εις αυτό.

Εσθ. 6,2 εὔρε δὲ τὰ γράμματα τὰ γραφέντα περὶ Μαρδοχαίου, ὡς ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν δύο εὐνούχων τοῦ βασιλέως ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτοὺς καὶ ζητῆσαι ἐπιβαλεῖν τὰς χεῖρας Ἀρταξέρξη.

Εσθ. 6,2 Ο υπηρέτης ήνοιξε το βιβλίον και ευρήκε το μέρος εκείνο, που είχαν γραφή τα περί Μαρδοχαίου· όσα δηλαδή ο Μαρδοχαίος είχεn αποκαλύψει στον βασιλέα δια τους δύο αυλικούς, τους σωματοφύλακας, οι οποίοι είχαν συνωμοτήσει και επιζητήσει να απλώσουν δολοφονικάς τας χείρας εναντίον του βασιλέως Αρταξέρξου.

Εσθ. 6,3 εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς· τίνα δόξαν ἢ χάριν ἐποιήσαμεν τῷ Μαρδοχαίῳ; καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως· οὐκ ἐποίησας αὐτῷ οὐδέν.

Εσθ. 6,3 Ο βασιλεύς τότε ηρώτησε· “ποίον αξίωμα η ποίον αμοιβήn εδώσαμεν στον Μαρδοχαίον;” Οι υπηρέται του βασιλέως

- Εσθ. 6,4 ἀπήντησαν· ὅτι “δεν ἔδωκες εἰς αὐτὸν καμμίαν ἀμοιβήν”.
ἐν δὲ τῷ πυθάνεσθαι τὸν βασιλέα περὶ τῆς εὐνοίας
Μαρδοχαίου, ἰδοὺ Ἀμάν ἐν τῇ αὐλῇ. εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς·
τίς ἐν τῇ αὐλῇ; ὁ δὲ Ἀμάν εἰσῆλθεν εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ
κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον ἐπὶ τῷ ξύλῳ, ᾧ ἡτοίμασε.
- Εσθ. 6,4 Καθ' ὃν χρόνον ὁ βασιλεὺς ἐζητοῦσε νὰ μάθῃ διὰ τὰς
ἀμοιβάς, τὰς ὁποίας ἐπρεπε νὰ εἶχε δώσει στὸν
Μαρδοχαῖον, ἰδοὺ ὁ Ἀμάν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν αὐλὴν. Ὁ
βασιλεὺς ἠρώτησε ποῖος εἶναι κάτω εἰς τὴν αὐλὴν; Ὁ δὲ
Ἀμάν εἶχεν εἰσέλθει λίαν πρῶτ' εἰς τὴν αὐλὴν, διὰ νὰ εἴπῃ
στὸν βασιλέα νὰ ἐκδώσῃ διαταγὴν καὶ κρεμασθῇ ὁ
Μαρδοχαῖος στὸ ξύλον, τὸ ὁποῖον αὐτὸς εἶχεν ἐτοιμάσει δι'
ἐκεῖνον.
- Εσθ. 6,5 καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως· ἰδοὺ Ἀμάν ἔστηκεν
ἐν τῇ αὐλῇ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· καλέσατε αὐτόν.
- Εσθ. 6,5 Οἱ ὑπηρέται τοῦ βασιλέως εἶπαν· “ὁ Ἀμάν εὐρίσκεται εἰς τὴν
αὐλὴν”. Ὁ βασιλεὺς εἶπε· “καλέσατέ τον”.
- Εσθ. 6,6 εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν· τί ποιήσω τῷ ἀνθρώπῳ, ὃν
ἐγὼ θέλω δοξάσαι; εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ Ἀμάν· τίνα θέλει ὁ
βασιλεὺς δοξάσαι εἰ μὴ ἐμέ;
- Εσθ. 6,6 Ὁ βασιλεὺς ἠρώτησε τότε τὸν Ἀμάν· “τί πρέπει ἐγὼ νὰ κάμω
εἰς ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον θέλω νὰ τιμήσω;” Ὁ Ἀμάν
ἐσκέφθη ἀπὸ μέσα του καὶ εἶπε· ποιὸν ἄλλον θέλει νὰ
τιμῇ ὁ βασιλεὺς πέρα μόνον ἐμέ;
- Εσθ. 6,7 εἶπε δὲ πρὸς τὸν βασιλέα· ἄνθρωπον, ὃν ὁ βασιλεὺς
θέλει δοξάσαι,
- Εσθ. 6,7 Βέβαιος δὲ περὶ τούτου εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· “διὰ τὸν
ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς θέλει νὰ δοξάσῃ,
- Εσθ. 6,8 ἐνεγκάτωσαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως στολὴν βυσσίνην,
ἣν ὁ βασιλεὺς περιβάλλεται, καὶ ἵππον ἐφ' ὃν ὁ
βασιλεὺς ἐπιβαίνει,
- Εσθ. 6,8 ἀς φέρουν οἱ δούλοι τοῦ μίαν μεγαλοπρεπὴ ἀπὸ βύσσον

στολήν, την οποίαν ενδύεται ο ίδιος ο βασιλεύς, και ἵππον, επάνω στον οποίον ιππεύει ο βασιλεύς.

Εσθ. 6,9 καὶ δότω ἐνὶ τῶν φίλων τοῦ βασιλέως τῶν ἐνδόξων καὶ στολισάτω τὸν ἄνθρωπον, ὃν ὁ βασιλεὺς ἀγαπᾷ, καὶ ἀναβιβασάτω αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ κηρυσσέτω διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως λέγων· οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ, ὃν ὁ βασιλεὺς δοξάζει.

Εσθ. 6,9 Αυτά δε ας δοθούν εις ένα από τους πλέον ενδόξους φίλους του βασιλέως, δια να στολίση εκείνος τον άνθρωπον αυτόν, τον οποίον ο βασιλεύς αγαπά. Εν συνεχεία δε ας τον βοηθήση να ιππεύση επάνω εις ταν βασιλικόν ἵππον και θα περιφέρη αὐτόν εις την πλατείαν της πόλεως και θα διαλαλή και θα λέγη· Ετσι θα γίνεται εις κάθε άνθρωπον, τον οποίον ο βασιλεύς δοξάζει”.

Εσθ. 6,10 εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν· καλῶς ἐλάλησας. οὕτως ποιήσον τῷ Μαρδοχαίῳ τῷ Ἰουδαίῳ τῷ θεραπεύοντι ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ μὴ παραπесάτω σου λόγος, ὥν ἐλάλησας.

Εσθ. 6,10 Απήντησεν ο βασιλεύς στον Αμάν· “καλά εἶπες· ἔτσι εσύ τώρα θα πράξης προς τιμὴν του Μαρδοχαίου, του Ιουδαίου, του δούλου μου, ο οποίος υπηρετεῖ εις την αυλήν μου, μη τυχόν και παραμελήσης κάτι από όλα εκείνα τα οποία εἶπες!”

Εσθ. 6,11 ἔλαβε δὲ Ἀμάν τὴν στολήν καὶ τὸν ἵππον, καὶ ἐστόλισε τὸν Μαρδοχαῖον, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ διῆλθε διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως καὶ ἐκήρυσσε λέγων· οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ, ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι.

Εσθ. 6,11 Ο Αμάν κατεντροπιασμένος και καταστενοχωρημένος επήρε την βασιλικήν στολήν και τον βασιλικόν ἵππον, εστόλισε τον Μαρδοχαῖον, τον εβοήθησε να αναβή στον ἵππον και επέρασε δια μέσου της πλατείας της πόλεως και διαλαλούσε λέγων· “ἔτσι θα γίνεται εις κάθε άνθρωπον, τον

οποῖον ο βασιλεὺς θέλει να δοξάσῃ”.

Εσθ. 6,12 ἐπέστρεψε δὲ ὁ Μαρδοχαῖος εἰς τὴν αὐλήν. Ἀμάν δὲ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς.

Εσθ. 6,12 Ο Μαρδοχαῖος, ὕστερα ἀπὸ τὴν τελετὴν αὐτὴν τῆς δόξης του, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν αὐλήν, ὁ δὲ Ἀμάν καταστενοχωρημένος καὶ καταπικραμμένος ἐπέστρεψεν στο σπίτι του.

Εσθ. 6,13 καὶ διηγήσατο Ἀμάν τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ Ζωσάρα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς φίλοις, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ φίλοι καὶ ἡ γυνή· εἰ ἐκ γένους Ἰουδαίων Μαρδοχαῖος, ἥρξαι ταπεινοῦσθαι ἐνώπιον αὐτοῦ, πεσὼν πεσῇ καὶ οὐ μὴ δύνῃ αὐτὸν ἀμύνασθαι, ὅτι Θεὸς ζῶν μετ’ αὐτοῦ.

Εσθ. 6,13 Ο Ἀμάν διηγήθη εἰς τὴν σύζυγόν του τὴν Ζωσάραν καὶ τοὺς φίλους του ὅλα ὅσα του συνέβησαν. Οἱ φίλοι του καὶ ἡ σύζυγός του τοῦ εἶπαν· “ἐὰν ὁ Μαρδοχαῖος κατάγεται ἀπὸ τὴν φυλὴν τῶν Ἰουδαίων, ἔχεις δε ἤδη ἀρχίσει να ἐξευτελίζεσαι ἐνώπιόν του, δεν θα κατορθώσης να τον πολεμήσης, ἀλλὰ οριστικῶς καὶ βεβαίως θα πέσης καὶ θα ταπεινωθῇς ἐνώπιόν του, διότι μαζὴ του εἶναι ὁ ἀληθινός, ὁ αἰώνιος Θεός”.

Εσθ. 6,14 ἔτι αὐτῶν λαλούντων, παραγίνονται οἱ εὐνοῦχοι ἐπισπεύδοντες τὸν Ἀμάν ἐπὶ τὸν πότον, ὃν ἡτοίμασεν Ἑσθήρ.

Εσθ. 6,14 Ἐνῶ αὐτοὶ ἀκόμη συνωμιλοῦσαν δια τὰ γεγονότα, ἦλθαν οἱ αὐλικοὶ τοῦ βασιλέως καὶ εἰδοποίησαν τὸν Ἀμάν να σπεύσῃ στο συμπόσιον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ετοιμάσει ἡ Ἑσθήρ.

ΕΣΘΗΡ 7

Εσθ. 7,1 Εἰσῆλθε δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν συμπιεῖν τῇ βασιλίσσει.

Εσθ. 7,1 Ο βασιλεὺς ἦλθε, μαζὴ δε με αὐτὸν καὶ ὁ Ἀμάν, στο

συμπόσιον της βασιλείας.

Εσθ. 7,2

εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἑσθήρ τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐν τῷ πότῳ· τί ἐστίν, Ἑσθήρ βασίλισσα, καὶ τί τὸ αἶτημά σου καὶ τί τὸ ἀξίωμα σου; καὶ ἔστω σοι ἕως ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου.

Εσθ. 7,2

Ο βασιλεὺς ηρώτησε κοιτὰ την δευτέραν αὐτὴν ἡμέραν του συμποσίου την Εσθήρ· “ποῖον εἶναι το αἶτημά σου και ποῖα η επιθυμία σου; Εγὼ εἶμαι διατεθειμένος να σου δώσω μέχρι και το ἡμισυ ἀκόμα της βασιλείας μου”.

Εσθ. 7,3

καὶ ἀποκριθεῖσα εἶπεν· εἰ εὖρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, δοθήτω ἡ ψυχὴ τῷ αἰτήματί μου καὶ ὁ λαὸς μου τῷ ἀξιώματί μου·

Εσθ. 7,3

Η Εσθήρ του ἀπήντησε· “ἐὰν εὐρήκα χάριν ἐνώπιον του βασιλέως, ας μου χαρίσῃ την ζωήν. Αὐτό εἶναι το αἶτημά μου. Επίσης ας χαρίσῃ ο βασιλεὺς και την ζωήν του λαοῦ μου. Αὐτὴ εἶναι η επιθυμία μου.

Εσθ. 7,4

ἐπράθημεν γὰρ ἐγὼ τε καὶ ὁ λαὸς μου εἰς ἀπώλειαν καὶ διαρπαγὴν καὶ δουλείαν, ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ παρήκουσα· οὐ γὰρ ἄξιός ἐστι ὁ διάβολος τῆς αὐλῆς τοῦ βασιλέως.

Εσθ. 7,4

Διότι ἐγὼ και ο λαὸς μου ἐπωλήθημεν, δια να θανατωθῶμεν, αι περιουσίαι μας δε να διαρπαγοῦν, και ὅσοι, τυχόν, ἀπὸ ἡμᾶς και ἀπὸ τα τέκνα μας ἀπομείνουν ἀπὸ τον ὄλεθρον, να γίνωμεν δούλοι και δούλαι. Δι' ὅλα αὐτὰ ἕως τώρα δεν εἶπα τίποτε. Τώρα ὁμως φωνάζω. Ο διάβολος, που εισηγήθη αὐτὰ, δεν εἶναι ἄξιός να εὐρίσκεται εἰς την αὐλὴν του βασιλέως”.

Εσθ. 7,5

εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς· τίς οὗτος, ὅστις ἐτόλμησε ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο;

Εσθ. 7,5

Ο βασιλεὺς ηρώτησε· “ποιὸς εἶναι αὐτός, ο οποίος ἐτόλμησε να κάμῃ αὐτὸ το πρᾶγμα;”

Εσθ. 7,6

εἶπε δὲ Ἑσθήρ· ἄνθρωπος ἐχθρὸς Ἀμάν, ὁ πονηρὸς

οὗτος. Ἀμάν δὲ ἐταράχθη ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης.

Εσθ. 7,6 Η Εσθήρ ἀπῆντησεν· “ο ἄνθρωπος αὐτός, ο εχθρός, ο πονηρός αὐτός ἄνθρωπος εἶναι ο Αμάν”. Ο Αμάν ὅταν ἤκουσεν αὐτά, κατελήφθη ἀπὸ ταραχὴν ἐνώπιον του βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης.

Εσθ. 7,7 ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ συμποσίου εἰς τὸν κῆπον· ὁ δὲ Ἀμάν παρητεῖτο τὴν βασίλισσαν, ἥωρα γὰρ ἑαυτὸν ἐν κακοῖς ὄντα.

Εσθ. 7,7 Ο βασιλεὺς γεμάτος θυμὸν καὶ ταραχὴν εσηκώθη ἀπὸ το συμπόσιον καὶ ἐξῆλθεν στὸν κῆπον. Ἐν τῷ μεταξύ ο Αμάν παρεκάλει τὴν βασίλισσαν νὰ μεσιτεύσῃ δι’ αὐτόν, διότι ἐβλεπε πλέον καθαρά ὅτι εὐρίσκετο εἰς πολὺ μέγαν κίνδυνον.

Εσθ. 7,8 ἐπέστρεψε δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ κήπου, Ἀμάν δὲ ἐπιπεπτώκει ἐπὶ τὴν κλίνην ἀξιῶν τὴν βασίλισσαν. εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς· ὥστε καὶ τὴν γυναῖκα βιάζῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μου; Ἀμάν δὲ ἀκούσας διετράπη τῷ προσώπῳ.

Εσθ. 7,8 Ο βασιλεὺς ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸν κῆπον. Ο Αμάν, ἐπάνω εἰς τὴν ἀπελπισίαν του, εἶχε πέσει ἐν τῷ μεταξύ εἰς τὴν κλίνην τῆς βασιλίσσης παρακαλῶν τὴν βασίλισσαν νὰ μεσιτεύσῃ δι’ αὐτόν. Ο βασιλεὺς ὅταν τὸν εἶδε, του εἶπε· “ὥστε καὶ τὴν γυναῖκα μου βιάζεις μέσα στὸ σπῖτι μου;” Ο Αμάν ὅταν ἤκουσεν αὐτά, ἔχασε τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου του.

Εσθ. 7,9 εἶπε δὲ Βουγαθάν εἷς τῶν ευνούχων πρὸς τὸν βασιλέα· ἰδοὺ καὶ ξύλον ἠτοίμασεν Ἀμάν Μαρδοχαίῳ τῷ λαλήσαντι περὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ὥρθωται ἐν τοῖς Ἀμάν ξύλον πηχῶν πενήκοντα. εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς· σταυρωθήτω ἐπ’ αὐτοῦ.

Εσθ. 7,9 Ο Βουγαθάν, ἓνας ἀπὸ τοὺς ευνούχους τοῦ βασιλέως, εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· “ἰδοὺ, ο Αμάν ἔχει ετοιμάσει ἓνα ξύλον ἐναντίον τοῦ Μαρδοχαίου, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀποκαλύψει στὸν

βασιλέα τα της συνωμοσίας. Το ξύλον αυτό έχει εμπαγή και είναι ορθόν εις την αυλήν του οίκου του Αμάν. Εχει δε ύψος πεντήκοντα πήχεων”. Ο βασιλεύς διέταξε τότε· “να σταυρωθή επάνω εις αυτό ο Αμάν”.

Εσθ. 7,10

καὶ ἐκρεμάσθη Ἀμάν ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὃ ἡτοιμάσθη Μαρδοχαίῳ. καὶ τότε ὁ βασιλεὺς ἐκόπασε τοῦ θυμοῦ.

Εσθ. 7,10

Και πράγματι εσταυρώθη ο Αμάν επάνω στο ξύλον αυτό, το οποίον εἶχεν ετοιμάσει δια τον Μαρδοχαῖον. Τότε δε ο βασιλεύς ηρέμησεν από τον θυμόν του.

ΕΣΘΗΡ 8

Εσθ. 8,1

Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐδώρησατο Ἑσθήρ ὅσα ὑπῆρχεν Ἀμάν τῷ διαβόλῳ, καὶ Μαρδοχαῖος προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως· ὑπέδειξε γὰρ Ἑσθήρ, ὅτι ἐνοικεῖται αὐτῇ.

Εσθ. 8,1

Κατά την ιδίαν εκείνην ημέραν ο βασιλεύς Αρταξέρξης εδώρησεν εις την Εσθήρ όλα ὅσα ανήκον στον συκοφάντην Αμάν. Ο δε Μαρδοχαῖος παρουσιάσθη ενώπιον του βασιλέως. Η Εσθήρ του εἶχεν αποκαλύψει, ὅτι εἶναι στενός συγγενής της.

Εσθ. 8,2

ἔλαβε δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον, ὃν ἀφείλετο Ἀμάν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Μαρδοχαίῳ, καὶ κατέστησεν Ἑσθήρ Μαρδοχαῖον ἐπὶ πάντων τῶν Ἀμάν.

Εσθ. 8,2

Ο βασιλεύς επήρε το δακτυλίδι, που εἶχεν αφαιρέσει από τον Αμάν, και το ἔδωκεν στον Μαρδοχαῖον. Η δε βασίλισσα Εσθήρ ενεπιστεύθη στον Μαρδοχαῖον την διοίκησιν και διαχείρισιν ὅλων ὅσα ανήκον στον Αμάν.

Εσθ. 8,3

καὶ προσθεῖσα ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἤξιου ἀφελεῖν τὴν Ἀμάν κακίαν καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς Ἰουδαίοις.

- Εσθ. 8,3 Κατόπιν η βασίλισσα ωμίλησεν επιπροσθέτως προς τον βασιλέα. Επεσεν στους πόδας του και τον παρεκάλει θερμύς, να ανακαλέση την διαταγήν, την οποίαν εν τη κακία του ο Αμάν είχε προκαλέσει εναντίον των Ιουδαίων.
- Εσθ. 8,4 ἐξέτεινε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἐσθὴρ τὴν ῥάβδον τὴν χρυσοῦν, ἐξηγέρθη δὲ Ἐσθὴρ παρεστηκέναι τῷ βασιλεῖ,
- Εσθ. 8,4 Ο βασιλεὺς ἀπλῶσε τὴν χρυσοῦν τοῦ ῥάβδον ἐπάνω εἰς τὴν Ἐσθὴρ, αὐτὴ ἐσηκώθη καὶ ἐστάθη ὀρθία ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
- Εσθ. 8,5 καὶ εἶπεν Ἐσθὴρ· εἰ δοκεῖ σοι καὶ εὖρον χάριν, πεμφθήτω ἀποστραφῆναι τὰ γράμματα τὰ ἀπεσταλμένα ὑπὸ Ἀμάν, τὰ γραφέντα ἀπολέσθαι τοὺς Ἰουδαίους, οἳ εἰσιν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου·
- Εσθ. 8,5 Ἡ Ἐσθὴρ εἶπεν· “εάν φαίνεται εἰς σε καλόν, καὶ ἀν ἐγὼ ἔχω εὖρει χάριν ἐνώπιόν σου, ἀς ἀποσταλοὺν ἄνδρες, ἀς στείλῃ ἀγγελιαφόρους ὁ βασιλεὺς, δια νὰ ἀκυρωθῇ τὸ διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἐγράφη καὶ ἀπεστάλῃ ὑπὸ τοῦ Ἀμάν δια τὴν ἐξόντωσιν τῶν Ἰουδαίων, ποὺ εὐρίσκονται στὸ βασιλεῖόν σου.
- Εσθ. 8,6 πῶς γὰρ δυνήσομαι ἰδεῖν τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου καὶ πῶς δυνήσομαι σωθῆναι ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῆς πατρίδος μου;
- Εσθ. 8,6 Διότι πῶς εἶναι δυνατόν ἐγὼ νὰ ἰδῶ τὴν φοβερὰν αὐτὴν θλίψιν τοῦ λαοῦ μου καὶ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ σωθῶ ἐγώ, ὅταν ἐξολοθρεύωνται οἱ ἄνθρωποι τῆς πατρίδος μου;”
- Εσθ. 8,7 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐσθὴρ· εἰ πάντα τὰ ὑπάρχοντα Ἀμάν ἔδωκα καὶ ἐχαρισάμην σοι καὶ αὐτὸν ἐκρέμασα ἐπὶ ξύλου, ὅτι τὰς χεῖρας ἐπήνεγκε τοῖς Ἰουδαίοις, τί ἔτι ἐπιζητεῖς;
- Εσθ. 8,7 Ο βασιλεὺς εἶπε πρὸς τὴν Ἐσθὴρ· “εάν ὅλα τὰ ὑπάρχοντα τοῦ Ἀμάν σου τὰ ἐχάρισα, αὐτὸν δὲ τὸν ἴδιον τὸν ἐκρέμασα ἐπάνω στὸ ξύλον, διότι ἀπλῶσε φονικὰς τὰς χεῖρας ἐναντίον

- Εσθ. 8,8 των Ιουδαίων, τι άλλο επιθυμείς ακόμη να κάμω; Πές μου.
γράψατε καὶ ὑμεῖς ἐκ τοῦ ὀνόματός μου, ὡς δοκεῖ ὑμῖν,
καὶ σφραγίσατε τῷ δακτυλίῳ μου· ὅσα γὰρ γράφετε
τοῦ βασιλέως ἐπιτάξαντος καὶ σφραγισθῇ τῷ δακτυλίῳ
μου, οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀντειπεῖν.
- Εσθ. 8,8 Γράψατε ἐξ ὀνόματός μου ὅ,τι σας φαίνεται καλόν.
Σφραγίσατε τὸ ἐγγραφὸν αὐτὸ με τὸ δακτυλίδι μου, διότι
ὅσα γράφονται τῇ ἐντολῇ τοῦ βασιλέως καὶ σφραγισθοῦν με
τὸ δακτυλίδι μου, δὲν εἶναι δυνατόν κανεῖς νὰ τα παραβῇ
καὶ νὰ τα καταπατήσῃ”.
- Εσθ. 8,9 ἐκλήθησαν δὲ οἱ γραμματεῖς ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, ὃς ἐστὶ
Νισάν, τρίτη καὶ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἐγράφη
τοῖς Ἰουδαίοις ὅσα ἐνετείλατο τοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς
ἄρχουσι τῶν σατραπῶν, ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς
Αἰθιοπίας, ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατράπαις κατὰ χώραν καὶ
χώραν, κατὰ τὴν ἑαυτῶν λέξιν.
- Εσθ. 8,9 Κατὰ τὴν εἰκοστὴν τρίτην τοῦ πρώτου μηνός, τοῦ λεγομένου
Νισάν, τοῦ ἰδίου ἔτους, ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ
βασιλέως καὶ συνετάχθη, κατ’ ἐντολὴν τῆς βασιλίσσης καὶ
τοῦ Μαρδοχαίου, ἐγγραφὸν διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν Εβραίων.
Τὸ ἐγγραφὸν αὐτὸ ἀπεστάλη πρὸς τοὺς διοικητὰς καὶ στοὺς
ἄρχοντας τῶν ἐπαρχιῶν ἀπὸ τὴν Ἰνδικὴν μέχρι καὶ τῆς
Αἰθιοπίας, εἰς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ ἐπαρχίας. Διὰ καθὲ
ἐπαρχίαν ἐγένετο ἰδιαίτερον ἐγγραφὸν συντεταγμένον εἰς
τὴν γλῶσσαν αὐτῆς.
- Εσθ. 8,10 ἐγράφη δὲ διὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἐσφραγίσθη τῷ
δακτυλίῳ αὐτοῦ, καὶ ἐξαπέστειλαν τὰ γράμματα διὰ
βιβλιοφόρων,
- Εσθ. 8,10 Αὐτὰ τὰ διατάγματα συνετάχθησαν ἐξ ὀνόματος τοῦ
βασιλέως καὶ ἐσφραγίσθησαν με τὸ δακτυλίδι τοῦ. Τα
ἐστειλαν δὲ πρὸς τὰς ἐπαρχίας με ἐιδικoὺς ταχυδρόμους.
- Εσθ. 8,11 ὡς ἐπέταξε αὐτοῖς χρῆσθαι τοῖς νόμοις αὐτῶν ἐν πάσῃ

- πόλει βοηθῆσαι τε αὐτοῖς καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀντιδίκους αὐτῶν καὶ τοῖς ἀντικειμένοις αὐτῶν, ὥς βούλονται,
- Εσθ. 8,11 Δια των διαταγμάτων αυτών ο βασιλεὺς ἔδιδεν ἐντολὴν καὶ παρείχε το δικαίωμα στους Ιουδαίους, εἰς οἰανδήποτε πόλιν καὶ ἀν εὐρίσκωνται, νὰ κάνουν χρῆσιν των νόμων των καὶ νὰ ζουν σύμφωνα με τους νόμους των. Ἐπὶ πλέον νὰ βοηθοῦν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον εἰς υπεράσπισιν τῆς ζωῆς των καὶ τῆς περιουσίας των καὶ νὰ μεταχειρισθοῦν τους ἀντιδίκους των καὶ τους ἐχθροὺς των, που θὰ ἠθέλαν νὰ τους βλάψουν, ὅπως θέλουν.
- Εσθ. 8,12 ἐν ἡμέρα μιᾷ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξου, τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνός, ὃς ἐστὶν Ἀδάρ.
- Εσθ. 8,12 Αυτὰ δε θὰ γίνουν κατὰ τὴν ὠρισμένην ἐκείνην μίαν ἡμέραν εἰς ὅλην τὴν ἐκτασιν τοῦ βασιλείου τοῦ Ἀρταξέρξου, δηλαδὴ τὴν δεκάτην τρίτην τοῦ δωδεκάτου μηνός, ὁ ὁποῖος λέγεται Ἀδάρ.
- Εσθ. 8,12α Ὡς ἐστὶν ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τὰ ὑπογεγραμμένα·
- Εσθ. 8,12^α Τα διατάγματα δε αὐτὰ περιείχον τὰ ἐξῆς·
- Εσθ. 8,12β «βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπείαις χωρῶν ἄρχουσι καὶ τοῖς τὰ ἡμέτερα φρονοῦσι, χαίρειν.
- Εσθ. 8,12β “Ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀρταξέρξης χαιρετίζει τους σατράπας καὶ τους ἀρχηγούς των ἑκατὸν εἰκοσιν ἐπτὰ ἐπαρχιῶν ἀπὸ τῆς χώρας τῆς Ἰνδικῆς μέχρι καὶ τῆς Αἰθιοπίας· ὅπως ἐπίσης καὶ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὡς φρονήματά των τὰ ἰδικὰ μας φρονήματα.
- Εσθ. 8,12γ πολλοὶ τῇ πλείστῃ τῶν εὐεργετούντων χρηστότητι πυκνότερον τιμώμενοι μεῖζον ἐφρόνησαν καὶ οὐ μόνον τοὺς ὑποτεταγμένους ἡμῖν ζητοῦσι κακοποιεῖν, τὸν τε κόρον οὐ δυνάμενοι φέρειν καὶ τοῖς ἑαυτῶν εὐεργέταις ἐπιχειροῦσιν μηχανᾶσθαι·
- Εσθ. 8,12γ Εἶναι γεγονὸς ὅτι πολλοί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν εὐεργετηθῇ καὶ

τιμηθή πάρα πολύ χάρις εις την καλωσύνην των
προϊσταμένων των, έγιναν αλαζονικοί και υπερήφανοι.
Αυτοί όχι μόνον επιζητούν να κάμουν κακόν στους
υποτεταγμένους εις ημάς, αλλά ανίκανοι να φέρουν το μέγα
βάρος των ευεργεσιών και αξιωμάτων, που απήλαυσαν,
επιχειρούν να μηχανορραφούν εναντίον των ευεργετών
των.

Εσθ. 8,12δ καὶ τὴν εὐχαριστίαν οὐ μόνον ἐκ τῶν ἀνθρώπων
ἀνταναιροῦντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ἀπειραγάθων
κόμποις ἐπαρθέντες, τοῦ τὰ πάντα κατοπεύοντος ἀεὶ
Θεοῦ μισοπόνηρον ὑπολαμβάνουσιν ἐκφεύξεσθαι δίκην.

Εσθ. 8,12δ Αυτοὶ ἔτσι ὅπως φέρονται, θέλουν με το παράδειγμά των να
σβήσουν την ευγνωμοσύνην ανάμεσα στους ανθρώπους·
ἀλλὰ και αλαζονευθέντες ἀπὸ το πλῆθος των ἀγαθῶν, που
ἔχουν ἀπολαύσει, νομίζουν ὅτι εἶναι δυνατόν να διαφύγουν
την τιμωρίαν του τα πάντα, πάντοτε ἐπιβλέποντος Θεοῦ, ο
ὁποῖος Θεὸς μισεῖ το πονηρόν.

Εσθ. 8,12ε πολλάκις δὲ καὶ πολλοὺς τῶν ἐπ' ἐξουσίαις τεταγμένων
τῶν πιστευθέντων χειρίζειν φίλων τὰ πράγματα
παραμυθία μετόχους αἱμάτων ἀθῶων καταστήσασα,
περιέβαλε συμφοραῖς ἀνηκέστοις,

Εσθ. 8,12ε Πολλές δε φορές αυτοὶ με την ἀπατηλὴν των γλώσσαν
ἔχουν παρασύρει πολλοὺς ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶναι
τεταγμένοι εις τας διαφόρους ἐξουσίας και ἔχουν ἀναλάβει
χάρις εις την ἐμπιστοσύνην των προϊσταμένων των την
διαχείρισιν των δημοσίων πραγμάτων, πολλοὺς, λοιπόν,
τους παρέσυραν να γίνουν συνένοχοι στον θάνατον ἀθῶων
υπάρξεων και να περιπέσουν τοιουτοτρόπως εις
ἀθεραπεύτους συμφοράς.

Εσθ. 8,12ζ τῷ τῆς κακοηθείας ψευδεῖ παραλογισμῷ
παραλογισαμένων τὴν τῶν ἐπικρατούντων ἀκέραιον
εὐγνωμοσύνην.

- Εσθ. 8,12ζ Ετσι δε με τα κακοήθη απατηλά των ψεύδη
εξεμεταλλεύοντο την απλότητα και αγαθότητα των
αξιωματούχων και τους παρέσυραν προς το κακόν.
- Εσθ. 8,12η σκοπεῖν δὲ ἔξεστιν, οὐ τοσοῦτον ἐκ τῶν παλαιότερων
ῶν παρεδώκαμεν ἱστοριῶν, ὅσα ἐστὶ παρὰ πόδας ὑμᾶς
ἐκζητοῦντας ἀνοσίως συντετελεσμένα τῇ τῶν ἀνάξια
δυναστευόντων λοιμότητι,
- Εσθ. 8,12η Πρέπει δε να σημειωθῇ ὅτι δεν εἶναι τόσον πολλά τα
ελεεινά παραδείγματα μεταξύ των παλαιότερων ἀνθρώπων,
ὅπως μας τα παρέδωσεν ἡ ἀρχαία ἱστορία, ἀπὸ ὅσα
συμβαίνουν εἰς τὰς ἡμέρας μας ἐκ μέρους ἀνθρώπων, οἱ
οποῖοι κατέχουν καὶ ἀσκοῦν ἀναξίως τὴν ἐξουσίαν καὶ
ἀνοσίως ἐπιζητοῦν τὸ κακόν.
- Εσθ. 8,12θ καὶ προσέχειν εἰς τὰ μετὰ ταῦτα εἰς τὸ τὴν βασιλείαν
ἀτάραχον τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις μετ' εἰρήνης
παρεξόμεθα,
- Εσθ. 8,12θ Αὐτὰ πρέπει να μας κάμουν να προσέξωμεν διὰ τὴν μετὰ
ταῦτα ζωὴν, διὰ τὸ μέλλον των ἀνθρώπων, να
ἐξασφαλίσωμεν πρὸς ωφέλειαν ὅλων των ἀνθρώπων τὴν
ἡρεμίαν καὶ τὴν εἰρήνην.
- Εσθ. 8,12ι χρώμενοι ταῖς μεταβολαῖς, τὰ δὲ ὑπὸ τὴν ὄψιν
ἐρχόμενα διακρίνοντες ἀεὶ μετ' ἐπιεικεστέρως
ἀπαντήσεως.
- Εσθ. 8,12ι Διὰ τοῦτο θα προχωρήσωμεν εἰς τὰς ἀναγκαίας μεταβολὰς
καὶ θα κρίνωμεν μετὰ συνέσεως πάντοτε τὰ πράγματα, τὰ
οποῖα ἐκάστοτε παρουσιάζονται ἐνώπιόν μας, διὰ να
ἀντιμετωπίσωμεν αὐτὰ καὶ μετὰ τῆς ἐπιτρεπομένης
ἐπιεικείας.
- Εσθ. 8,12κ ὥς γὰρ Ἀμὸν Ἀμαδάθου Μακεδῶν, ταῖς ἀληθείας
ἀλλότριος τοῦ τῶν Περσῶν αἵματος καὶ πολὺ διεστηκῶς
τῆς ἡμετέρας χρηστότητος, ἐπιξενωθεὶς ἡμῖν
- Εσθ. 8,12κ Διότι γνωρίζετε καὶ σεις, πὼς ὁ Ἀμὸν, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμαδάθου,

ο Μακεδών που ήτο ξένος πράγματι από την φυλήν των Περσών και διέφερε πάρα πολύ από την ιδικήν μας χρηστήν συμπεριφοράν, έτυχε μεγάλης φιλοξενίας εκ μέρους ημών.

Εσθ. 8,12λ Έτυχεν, ἥς ἔχομεν πρὸς πᾶν ἔθνος φιλανθρωπίας ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀναγορεύεσθαι ἡμῶν πατέρα καὶ προσκυνούμενον ὑπὸ πάντων τὸ δεύτερον τοῦ βασιλικοῦ θρόνου πρόσωπον διατελεῖν·

Εσθ. 8,12λ Απῆλause τέτοιας φιλοξενίας και τιμῆς αὐτός, την οποίαν, ἄλλωστε επιδεικνύομεν προς κάθε ἔθνος, ὥστε να ανακηρυχθῇ πατέρας μας και να προσκυνῆται ἀπὸ ὅλους, διότι κατεῖχε ἀξίωμα πολύ πλησίον προς τον βασιλικόν θρόνον, δεύτερον κατὰ την ἀξίαν.

Εσθ. 8, 12μ οὐκ ἐνέγκας δὲ τὴν ὑπερηφανίαν ἐπετήδευσε τῆς ἀρχῆς στερῆσαι ἡμᾶς καὶ τοῦ πνεύματος,

Εσθ. 8,12μ Αὐτός λοιπόν, ἀνίκανος να φέρη επαξίως την μεγάλην αὐτὴν τιμὴν, ἐπεχείρησε να μας στερήσῃ ἀπὸ την βασιλείαν και ἀπὸ αὐτὴν ἀκόμη την ζωὴν.

Εσθ. 8,12ν τὸν τε ἡμέτερον σωτῆρα καὶ διαπαντὸς εὐεργέτην Μαρδοχαῖον καὶ τὴν ἄμεμπτον τῆς βασιλείας κοινωνὸν Ἑσθήρ σὺν παντὶ τῷ τούτων ἔθνει πολυπλόκοις μεθόδων παραλογισμοῖς αἰτησάμενος εἰς ἀπώλειαν·

Εσθ. 8,12ν Τον δε σωτήρα μας και ισόβιον ευεργέτην μας Μαρδοχαῖον, ὅπως ἐπίσης και την ἄμεμπτον συγκοινωνόν της βασιλείας, την Εσθήρ, μαζί με ὅλον το ἔθνος των, ἐπεχείρησε με κάθε εἶδος δολοπλοκιῶν και πονηρῶν τεχνασμάτων να τους εξολοθρεύσῃ.

Εσθ. 8,12ξ διὰ γὰρ τῶν τρόπων τούτων ᾤθη λαβὼν ἡμᾶς ἐρήμους, τὴν τῶν Περσῶν ἐπικράτησιν εἰς τοὺς Μακεδόνας μετᾶξαι.

Εσθ. 8,12ξ Με ὅλους αὐτοὺς τους τρόπους ἐνόμιζεν ὅτι θα ἤμπορούσε να μας καταλάβῃ ἀμερίμους και ἀνετοίμους και ἔτσι την

εξουσίαν των Περσών να την μεταφέρει και παραδώση στους Μακεδόνας.

Εσθ. 8,12^ο ἡμεῖς δὲ τοὺς ὑπὸ τοῦ τρισαλιτηρίου παραδεδομένους εἰς ἀφανισμόν Ἰουδαίους, εὐρίσκομεν οὐ κακούργους ὄντας, δικαιοτάτοις δὲ πολιτευομένους νόμοις,

Εσθ. 8,12^ο Ἕμεῖς ὁμῶς τοὺς Ἰουδαίους, οἱ οἱ εἶχον παραδοθῇ ἀπὸ τοῦ τρισάθλιον αὐτόν εἰς ὄλεθρον, εὐρίσκομεν ὅτι δεν εἶναι κακούργοι, ἀλλὰ ἀντιθέτως ὅτι ζοῦν καὶ φέρονται σύμφωνα με δικαιοτάτους νόμους.

Εσθ. 8,12π ὄντας δὲ υἱοὺς τοῦ Ὑψίστου μεγίστου ζῶντος Θεοῦ τοῦ κατευθύνοντος ἡμῖν τε καὶ τοῖς προγόνοις ἡμῶν τὴν βασιλείαν ἐν τῇ καλλίστῃ διαθέσει.

Εσθ. 8,12π Εὐρήκαμεν ἀκόμη ὅτι αὐτοὶ εἶναι τέκνα τοῦ Ὑψίστου καὶ μεγίστου Θεοῦ, τοῦ αἰωνίως ὑπάρχοντος Θεοῦ, ὁ οἱ, ὅπως στο παρελθόν κατηύθυνε τὴν βασιλείαν τῶν προγόνων μας, ἔτσι καὶ τώρα κατευθύνει τὴν ἰδικήν μας βασιλείαν εἰς ἀρίστην κατάστασιν.

Εσθ. 8,12ρ καλῶς οὖν ποιήσετε μὴ προσχρησάμενοι τοῖς ὑπὸ Ἀμάν Ἀμαδάθου ἀποσταλεῖσι γράμμασι διὰ τὸν αὐτὸν τὸν ταῦτα ἐξεργασάμενον πρὸς ταῖς Σούσων πύλαις ἐσταυρῶσθαι σὺν τῇ πανοικίᾳ, τὴν καταξίαν τοῦ τὰ πάντα ἐπικρατοῦντος Θεοῦ διὰ τὰς ἀποδόνας αὐτῶ κρίσιν.

Εσθ. 8,12ρ Διὰ τοῦτο καλῶς θα πράξετε νὰ μὴ λάβετε ὑπ' ὄψιν καὶ νὰ μὴ θέσετε εἰς ἐφαρμογὴν τὰ ἀποσταλέντα ἐγγράφα ἀπὸ τοῦ Ἀμάν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμαδάθου, διότι αὐτὸς ὁ αἴτιος ὅλων αὐτῶν τῶν κακῶν, ἐσταυρώθη με ὅλην τὴν οἰκογένειαν ἐμπρὸς εἰς τὰς πύλας τῆς πόλεως Σούσα. Καὶ ὁ Θεός, ὁ ἀπόλυτος κύριος τῶν πάντων, ἀπέδωκεν ἔτσι εἰς αὐτὸν συντομότατα τὴν τιμωρίαν, ἣ οἱ τοῦ ἤξιζε.

Εσθ. 8,12σ τὸ δὲ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐκθέντες ἐν παντὶ τόπῳ μετὰ παύρησας, ἔαν τοὺς Ἰουδαίους

χρησθαι τοῖς ἑαυτῶν νομίμοις καὶ συνεπισχύειν αὐτοῖς,
ὅπως τοὺς ἐν καιρῷ θλίψεως ἐπιθεμένους αὐτοῖς
ἀμύνωνται τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνός
Ἀδάρ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ·

Εσθ. 8,12σ

Το ἀντίγραφον αὐτῆς της ἐπιστολῆς θα ἐκτεθῇ εἰς ὅλους
τοὺς δημοσίους τόπους ολοφάνερα καὶ θα ἀφήσετε
ἐλευθέρους τοὺς Ἰουδαίους νὰ ζοῦν καὶ νὰ φέρωνται
σύμφωνα με τοὺς ἰδικούς των νόμους. Ἐπὶ πλεον κατὰ την
ἡμέραν της θλίψεως, που τοὺς παρεσκεύασεν ὁ Ἀμάν, την
δεκάτην τρίτην του δωδεκάτου μηνός Ἀδάρ, κατὰ την
ἡμέραν αὐτὴν θὰ τοὺς ἐνισχύσετε, διὰ νὰ ἠμπορέσουν νὰ
ἀποκρούσουν την ἐπίθεσιν ἐκείνων, οἱ οἱ ποῖοι ἐνδεχομένως
θὰ ἐξεγερθοῦν ἐναντίον των.

Εσθ. 8,12τ

ταύτην γὰρ ὁ τὰ πάντα δυναστεύων Θεὸς ἀντ' ὀλεθρίας
τοῦ ἐκλεκτοῦ γένους ἐποίησεν αὐτοῖς εὐφροσύνην.

Εσθ. 8,12τ

Διότι ὁ Θεός, ὁ Κυριος των πάντων, μετέβαλε διὰ το
ἐκλεκτὸν ἔθνος των Ἰσραηλιτῶν την ἡμέραν αὐτὴν ἀπὸ
ἡμέραν ὀλέθρου εἰς ἡμέραν χαράς.

Εσθ. 8,12υ

καὶ ὑμεῖς οὖν ἐν ταῖς ἐπωνύμοις ὑμῶν ἑορταῖς ἐπίσημον
ἡμέραν μετὰ πάσης εὐωχίας ἄγεται, ὅπως καὶ νῦν καὶ
μετὰ ταῦτα σωτηρία ἦ ἡμῖν καὶ τοῖς εὐνοοῦσι Πέρσαις,
τοῖς δὲ ἡμῖν ἐπιβουλεύουσι μνημόσυνον τῆς ἀπωλείας.

Εσθ. 8,12υ

Καὶ σεις, λοιπόν, ἐντάξατε μετὰ των ἄλλων γνωστῶν
εορτῶν σας καὶ αὐτὴν την ἐπίσημον ἡμέραν, την οἱ ποῖαν νὰ
εορτάσετε με κάθε χαρὰν καὶ ἀπόλαυσιν, ὥστε αὐτὴ καὶ
τώρα καὶ στο μέλλον νὰ εἶναι δι' ἡμᾶς καὶ δι' ὅλους ἐκείνους
οἱ οἱ ποῖοι διάκεινται εὐμενῶς πρὸς τοὺς Πέρσας, εορτὴ
σωτηρίας. Διὰ δε τοὺς ἐχθρούς μας νὰ εἶναι μία ἀνάμνησις
καταστροφῆς των.

Εσθ. 8,12φ

πᾶσα δὲ πόλις ἢ χώρα τὸ σύνολον, ἥτις κατὰ ταῦτα μὴ
ποιήσῃ, δόρατι καὶ πυρὶ καταναλωθήσεται μετ' ὀργῆς·
οὐ μόνον ἄνθρωποις ἄβατος, ἀλλὰ καὶ θηρίοις καὶ

πετεινοῖς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἔχθιστος
κατασταθήσεται.

Εσθ. 8,12φ Καθε δε πόλις η και ολόκληρος χώρα, η οποία δεν θα
θελήση να συμμορφωθῇ προς αυτά που διατάσσομεν, δια
πυρός και δια σιδήρου και με οργήν μεγάλην θα
εξολοθρευθῇ. Και θα γίνῃ ἄβατος και ακατοίκητος ὄχι
μόνον δια τους ανθρώπους ἀλλὰ και δια τα θηρία και διο τα
πτηνά, τόπος μισητός και αποτρόπαιος δι' ὅλον τον
υπόλοιπον χρόνον.

Εσθ. 8,13 τὰ δὲ ἀντίγραφα ἐκτιθέσθωσαν ὀφθαλμοφανῶς ἐν
πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, ἐτοίμους τε εἶναι πάντας τοὺς
Ἰουδαίους εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν, πολεμῆσαι αὐτῶν
τοὺς ὑπεναντίους».

Εσθ. 8,13 Τα ἀντίγραφα αὐτῶν των διαταγῶν ας εκτεθούν
οφθαλμοφανῶς εἰς ὅλην την βασιλείαν, ας εἶναι δε ὅλοι οι
Ιουδαῖοι ἐτοιμοι κατὰ την ἡμέραν αὐτήν, να πολεμήσουν
ἐναντίον των ἐχθρῶν των”.

Εσθ. 8,14 Οἱ μὲν οὖν ἵππεῖς ἐξῆλθον σπεύδοντες τὰ ὑπὸ τοῦ
βασιλέως λεγόμενα ἐπιτελεῖν· ἐξετέθη δὲ τὸ πρόσταγμα
καὶ ἐν Σούσοις.

Εσθ. 8,14 Οι μεν λοιπόν ἐφιπποι ταχυδρόμοι ανεχώρησαν σπεύδοντες
να εκτελέσουν τας διαταγὰς του βασιλέως, το διάταγμα δε
αυτό ἐξετέθη δημοσίᾳ και εἰς τα Σούσα.

Εσθ. 8,15 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐξῆλθεν ἐστολισμένος τὴν βασιλικὴν
στολὴν καὶ στέφανον ἔχων χρυσοῦν καὶ διάδημα
βύσσινον πορφυροῦν· ἰδόντες δὲ οἱ ἐν Σούσοις
ἐχάρησαν.

Εσθ. 8,15 Ο δε Μαρδοχαῖος εβγήκεν ἀπὸ τα βασιλικά ἀνάκτορα
στολισμένος με την βασιλικὴν στολὴν, ἔχων χρυσὸν
στέφανον εἰς την κεφαλὴν και βασιλικὸν διάδημα ἀπὸ
βύσσον και πορφύραν. Οι κάτοικοι των Σούσων, ὅταν τον
εἶδαν, ἐχάρησαν.

Εσθ. 8,16 τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἐγένετο φῶς καὶ εὐφροσύνη·
Εσθ. 8,16 Αυτό δια τους Ιουδαίους ἐγινε φως και χαρά.
Εσθ. 8,17 κατὰ πόλιν καὶ χώραν, οὗ ἂν ἐξετέθη τὸ πρόσταγμα, οὗ
ἂν ἐξετέθη τὸ ἔκθεμα, χαρὰ καὶ εὐφροσύνη τοῖς
Ἰουδαίοις, κώθων καὶ εὐφροσύνη. καὶ πολλοὶ τῶν
ἐθνῶν περιετέμνοντο καὶ ἰουδαΐζον διὰ τὸν φόβον τῶν
Ἰουδαίων.

Εσθ. 8,17 Εἰς ὅλας δε τας πόλεις και χώρας, όπου εξετέθη δημοσία το
διάταγμα του βασιλέως, επεκράτησε μεγάλη χαρά και
ευφροσύνη μεταξύ των Ιουδαίων, φαγοπότι και αγαλλίασις.
Πολλοὶ δε ἀπὸ τοὺς ἐθνικοὺς περιετέμνοντο και ἐμιμοῦντο
τον τρόπον ζωῆς της θρησκείας των Ιουδαίων, διότι
εὐλαβοῦντο και εφοβοῦντο τοὺς Ιουδαίους.

ΕΣΘΗΡ 9

Εσθ. 9,1 Ἐν γὰρ τῷ δωδεκάτῳ μηνί, τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ
μηνός, ὃς ἐστὶν Ἀδάρ, παρῆν τὰ γράμματα τὰ γραφέντα
ὑπὸ τοῦ βασιλέως.

Εσθ. 9,1 Τὴν δεκάτην τρίτην του δωδεκάτου μηνός του
ονομαζόμενου Αδάρ εἶχον φθάσει τα γράμματα του
βασιλέως εἰς ὅλας τας πόλεις και χώρας του βασιλείου του.

Εσθ. 9,2 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀπώλοντο οἱ ἀντικείμενοι τοῖς
Ἰουδαίοις· οὐδεὶς γὰρ ἀντέστη, φοβούμενος αὐτούς.

Εσθ. 9,2 Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐξωλοθρευθησαν οἱ ἐχθροὶ των
Ιουδαίων, διότι κανεῖς δεν αντεσταθη εἰς αὐτούς, ἐπειδὴ
τοὺς εφοβεῖτο.

Εσθ. 9,3 οἱ γὰρ ἄρχοντες τῶν σατραπῶν καὶ οἱ τύραννοι καὶ οἱ
βασιλικοὶ γραμματεῖς ἐτίμων τοὺς Ἰουδαίους· ὁ γὰρ
φόβος Μαρδοχαίου ἐνέκειτο αὐτοῖς.

- Εσθ. 9,3 Και τούτο, διότι όλοι οι αρχηγοί των σατραπειών, οι διοικῆται και γενικώς οι βασιλικοί υπάλληλοι, ετιμουςαν τους Ιουδαίους, επειδή ο φόβος του Μαρδοχαίου επεκρεματο επάνω από αυτούς.
- Εσθ. 9,4 προσέπεσε γάρ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως ὀνομασθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ καὶ ἐμεγαλύνετο.
- Εσθ. 9,4 Το διάταγμα, λοιπόν, αυτό του βασιλέως εκοινοποιηθη και έγινε γνωστόν εις όλον το βασίλειον, ο δε Μαρδοχαίος εδοξάζετο όλονεν και περισσότερον.
- Εσθ. 9,5 καὶ ἐπάταξαν οἱ Ἰουδαῖοι πληγὴν ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν πληγὴν μαχαίρας καὶ ἀναιρέσεως καὶ ἀπωλείας καὶ ἐποίησαν ἐν τοῖς μισοῦσιν αὐτοὺς κατὰ τὸ θέλημα αὐτῶν.
- Εσθ. 9,5 Οι Ιουδαίοι εκτυπησαν με μαχαίρας και επέφεραν μεγάλην θραῦσιν εις όλους τους εχθρούς των, όλεθρον και καταστροφὴν. Εκαμαν εναντίον των μισούντων αυτούς, όσα εκείνοι ήθελαν να κάμουν εις αυτούς.
- Εσθ. 9,6 καὶ ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἀπέκτειναν οἱ Ἰουδαῖοι ἄνδρας πεντακοσίους,
- Εσθ. 9,6 Εις την πρωτεύουσαν Σούσα οι Ιουδαίοι εφόνευσαν πεντακοσίους άνδρας.
- Εσθ. 9,7 τὸν τε Φαρσαννὲς καὶ Δελφῶν καὶ Φασγὰ
- Εσθ. 9,7 Μεταξύ δε αυτών τον Φαρσαννές, τον Δελφών, τον Φασγά,
- Εσθ. 9,8 καὶ Φαραδαθὰ καὶ Βαρέα καὶ Σαρβακά
- Εσθ. 9,8 τον Φαραδαθά, τον Βαρέα, τον Σαρβακά,
- Εσθ. 9,9 καὶ Μαρμασιμὰ καὶ Ῥουφαῖον καὶ Ἀρσαῖον καὶ Ζαβουθαῖον,
- Εσθ. 9,9 τον Μαρμασιμά, τον Ρουφαιον, τον Αρσαίον, τον Ζαβουθαίον,
- Εσθ. 9,10 τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμὰν Ἀμαδάθου Βουγαίου τοῦ ἐχθροῦ τῶν Ἰουδαίων, καὶ διήρπασαν.
- Εσθ. 9,10 τους δέκα υιούς Αμάν του Αμαδαθού του Βουγαίου του

εχθρού των Ιουδαίων, και διήρπασαν αυτών τας περιουσίας.

Εσθ. 9,11 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐπεδόθη ὁ ἀριθμὸς τῷ βασιλεῖ τῶν ἀπολωλότων ἐν Σούσοις.

Εσθ. 9,11 Κατὰ την ἰδίαν ἡμέραν ἀνεφέρθη στον βασιλέα ο αριθμὸς των φονευθέντων εἰς τα Σούσα.

Εσθ. 9,12 εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἑσθήρ· ἀπώλεσαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἄνδρας πεντακοσίους· ἐν δὲ τῇ περιχώρῳ πῶς οἶει ἐχρήσαντο; τί οὖν ἀξιοῖς ἔτι, καὶ ἔσται σοι;

Εσθ. 9,12 Εἶπε τότε ο βασιλεὺς πρὸς την Εσθήρ «οι Ιουδαῖοι ἐδὼ εἰς τα Σούσα ἐφόνευσαν πεντακοσίους ἄνδρας. Σκέψου, λοιπὸν, πόσους ἀκόμη περισσοτέρους θα ἐφόνευσαν εἰς την ἐπαρχίαν. Λοιπὸν ποῖον ἀξιώσιν ἔχεις ἀκόμη ἀπὸ ἐμέ; Πες μου την και ἐγὼ θα την ἐκπληρώσω».

Εσθ. 9,13 καὶ εἶπεν Ἑσθήρ τῷ βασιλεῖ· δοθήτω τοῖς Ἰουδαίοις χρῆσθαι ὡσαύτως τὴν αὔριον, ὥστε τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμὰν κρεμάσαι.

Εσθ. 9,13 Ἡ Εσθήρ εἶπεν στον βασιλέα «ας δώσῃ ο βασιλεὺς την ἀδειαν στους Ιουδαίους, που εὐρίσκονται εἰς τα Σούσα, να χρησιμοποιήσουν την ἐπομένην ἡμέραν κατὰ τον ἴδιον τρόπον, ὥστε κατ αὐτήν να κρεμάσουν τα δέκα παιδιὰ του Ἀμὰν».

Εσθ. 9,14 καὶ ἐπέτρεψεν οὕτως γενέσθαι καὶ ἐξέθηκε τοῖς Ἰουδαίοις τῆς πόλεως τὰ σώματα τῶν υἱῶν Ἀμὰν κρεμάσαι.

Εσθ. 9,14 Ο βασιλεὺς ἐπέτρεψε να γίνῃ ἔτσι. Εδημοσιεῦθη το σχετικὸν διάταγμα, δια του οποιου ἐπετρέπετο στους Ιουδαίους της πόλεως να κρεμάσουν τα σώματα των υἱῶν του Ἀμὰν, ὅπως και τα ἐκρέμασαν.

Εσθ. 9,15 καὶ συνήχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδὰρ καὶ ἀπέκτειναν ἄνδρας

τριακοσίους καὶ οὐδὲν διήρπασαν.

Εσθ. 9,15

Οι Ιουδαῖοι, οἱ οἱ εὐρίσκοντο εἰς τὰ Σούσα, συνεκεντρώθησαν κατὰ τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ μηνὸς Ἀδάρ καὶ ἐξώντωσαν τριακοσίους ἀκόμη ἐχθροὺς τῶν, χωρὶς ὅμως νὰ διαρπάσουν τίποτε.

Εσθ. 9,16

οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ συνήχθησαν καὶ ἑαυτοῖς ἐβόηθουν καὶ ἀνεπαύσαντο ἀπὸ τῶν πολέμιων· ἀπώλεσαν γὰρ αὐτῶν μυρίους πεντακισχιλίους τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ Ἀδάρ καὶ οὐδὲν διήρπασαν.

Εσθ. 9,16

Οἱ υπόλοιποι Ιουδαῖοι, οἱ οἱ εὐρίσκοντο ἀνά τας ἐπαρχίας τοῦ βασιλείου, συνεκεντρώθησαν, διὰ νὰ βοηθήσουν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον εἰς ἀμυναν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῶν. Καὶ ἐπέτυχαν νὰ ασφαλισθοῦν ἀπέναντι τῶν πολέμιων τῶν. Αὐτοὶ ὅμως ἐφόνευσαν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῶν κατὰ τὴν δεκάτην τρίτην τοῦ μηνὸς Ἀδάρ δεκαπέντε χιλιάδες ἀνθρώπους, χωρὶς ὅμως νὰ προβοῦν εἰς καμμίαν διαρπαγὴν.

Εσθ. 9,17

καὶ ἀνεπαύσαντο τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἤγον αὐτὴν ἡμέραν ἀναπαύσεως μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.

Εσθ. 9,17

Τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ ἰδίου μηνὸς οἱ Ιουδαῖοι ἀνεπαυθησαν καὶ ἐπερασαν τὴν ἡμέραν αὐτὴν με συμπόσια καὶ χαρὰν.

Εσθ. 9,18

οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει συνήχθησαν καὶ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ καὶ ἀνεπαύσαντο· ἤγον δὲ καὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.

Εσθ. 9,18

Οἱ δὲ Ιουδαῖοι, οἱ οἱ εὐρίσκοντο εἰς τὴν πόλιν Σούσα, συνεκεντρώθησαν κατὰ τὴν δεκάτην τετάρτην ἡμέραν καὶ ἀνεπαυθησαν. Ἐπερασαν δὲ τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν με χαρὰν καὶ ἀγαλλιασιν.

Εσθ. 9,19

διὰ τοῦτο οὖν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ διεσπαρμένοι ἐν πάσῃ

χώρᾳ τῇ ἔξω ἄγουσι τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ Ἀδάρ
ἡμέραν ἀγαθὴν μετ' εὐφροσύνης ἀποστέλλοντες
μερίδας ἕκαστος τῷ πλησίον.

Εσθ. 9,19

Δια τοῦτο ακριβῶς και οἱ ἄλλοι Ἰουδαῖοι, οἱ
διασκορπισμένοι εἰς ὅλην τὴν υπαίθρον χώραν,
πανηγυρίζουν με πολλὴν χαρὰν τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ
μηνός Αδάρ ὡς ἡμέραν καλὴν και χαρμόσυνον και
ἀποστέλλουν ὁ ἓνας στὸν ἄλλον μερίδας φαγητῶν.

Εσθ. 9,20

Ἐγραψε δὲ Μαρδοχαῖος τοὺς λόγους τούτους εἰς
βιβλίον καὶ ἐξαπέστειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ
Ἀρταξέρξου βασιλείᾳ, τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν,

Εσθ. 9,20

Ὁ Μαρδοχαῖος κατέγραψε τὰ ἱστορικὰ αὐτὰ γεγονότα εἰς
βιβλίον, τὸ ὁποῖον και ἐστειλε πρὸς ὅλους τοὺς Ἰουδαίους,
ποὺ εὐρίσκοντο εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ βασιλείου τοῦ
Αρτάξεργου, τόσον εἰς ἐκείνους ποὺ κατοικοῦσαν πλησίον,
ὅσον και εἰς ἐκείνους ποὺ εὐρίσκοντο μακρὰν.

Εσθ. 9,21

στῆσαι τὰς ἡμέρας ταύτας ἀγαθὰς ἄγειν τε τὴν
τεσσαρεσκαίδεκάτην καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτην τοῦ Ἀδάρ

Εσθ. 9,21

Τοὺς ἔδωσε δε ἐντολὴν να εορτάζουν με χαρὰν και
εὐφροσύνην τὰς ἡμέρας αὐτάς, τὴν δεκάτην τετάρτην και
δεκάτην πέμπτην τοῦ μηνός Αδάρ,

Εσθ. 9,22

ἐν γὰρ ταύταις ταῖς ἡμέραις ἀνεπαύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι
ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν- καὶ τὸν μῆνα, ἐν ᾧ ἐστράφη
αὐτοῖς (ὃς ἦν Ἀδάρ) ἀπὸ πένθους εἰς χαρὰν καὶ ἀπὸ
ὀδύνης εἰς ἀγαθὴν ἡμέραν, ἄγειν ὅλον ἀγαθὰς ἡμέρας
γάμων καὶ εὐφροσύνης, ἐξαποστέλλοντας μερίδας τοῖς
φίλοις καὶ τοῖς πτωχοῖς.

Εσθ. 9,22

διότι κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς οἱ Ἰουδαῖοι διέφυγαν τὸν
τρομερὸν κίνδυνον ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν τῶν και ἐμείναν
ἀνενόχλητοι και ἔτσι ὁ μῆνας αὐτός (ὁ Αδάρ) μετεστράφη
ἀπὸ πένθος εἰς χαρὰν και αἱ ἡμέραι ἐκείναι ἀπὸ ἡμέραι
οδύνης εἰς ἡμέρας χαρμοσύνης και εορτάσιμους. Διέταξε,

λοιπόν, να πανηγυρίζουν τας ιστορικας αυτάς ημέρας με χαράν, όπως πανηγυρίζουν τας ημέρας των γάμων, και να αποστέλλουν μερίδας φαγητών και δώρα στους φίλους και τους πτωχούς.

Εσθ. 9,23 καὶ προσεδέξαντο οἱ Ἰουδαῖοι, καθὼς ἔγραψεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος,

Εσθ. 9,23 Οἱ Ἰουδαῖοι ἐδέχθη σαν ὅλα ὅσα ἔγραψεν εἰς αὐτοὺς ὁ Μαρδοχαῖος.

Εσθ. 9,24 πῶς Ἀμάν Ἀμαδάθου, ὁ Μακεδών, ἐπολέμει αὐτούς, καθὼς ἔθετο ψήφισμα καὶ κλῆρον ἀφανίσαι αὐτούς,

Εσθ. 9,24 Επληροφορηθησαν, δηλαδή, λεπτομερώς πως ο Αμάν ο υιός του Αμαδάθου ο Μακεδών ἦτο εχθρός των, ὅτι ἐπροκαλεσε διάταγμα ἐξόντωσε εὗς των και ἔρριψε κλήρους, δια να ορισθῇ ἡ ἡμέρα του ολέθρου των Ἰουδαίων

Εσθ. 9,25 καὶ ὡς εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα λέγων κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον· ὅσα δὲ ἐπεχείρησεν ἐπάξαι ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους κακὰ, ἐπ' αὐτὸν ἐγένοντο, καὶ ἐκρεμάσθη αὐτός, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ.

Εσθ. 9,25 Οτι ο Αμάν εἶχε καταστρώσει σχέδιον, να παρουσιασθῶ πρὸς τον βασιλέα και να του εισηγηθῇ να διατάξη, δπως κρεμάσουν τον Μαρδοχαῖον. Γενικῶς ὅσα κακὰ ἐπεχείρησε να πράξη ἐναντίον των Ἰουδαίων και τα ὁποῖα ἐν τέλει ἐξεσπασαν ἐναντίον του, διότι αὐτός και τα παιδιά του ἐκρεμάσθησαν.

Εσθ. 9,26 διὰ τοῦτο ἐπεκλήθησαν αἱ ἡμέραι αὗται Φρουραὶ διὰ τοὺς κλήρους, ὅτι τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν καλοῦνται Φρουραί, διὰ τοὺς λόγους τῆς ἐπιστολῆς ταύτης καὶ ὅσα πεπόνθασι διὰ ταῦτα καὶ ὅσα αὐτοῖς ἐγένετο,

Εσθ. 9,26 Διὰ τοῦτο ἐπωνομασθησαν αἱ εορτιοὶ αὗται, ἡμέραι «Φρουραὶ» διὰ τοὺς κλήρους οἱ ὁποῖοι εἶχον ριφθῇ εἰς καθορισμὸν τῆς ἡμέρας πρὸς καταστροφὴν των Ἰουδαίων. Οἱ κλήροι εἰς τὴν γλῶσσαν αὐτῶν λέγονται Αφρουραί». Δι

αυτούς τους λόγους, που τερειείχοντο εις αυτήν την
επιστολήν και δι όσα επρόκειτο να πάθουν οι Ιουδαίοι και
δι όσα γεγονότα έγιναν κατά τας ημέρας εκείνας,
καθιερώθη η εορτή αυτή.

Εσθ. 9,27 καὶ ἔστησε· καὶ προσεδέχοντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐφ’ ἑαυτοῖς
καὶ ἐπὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοῖς προστεθειμένοις
ἐπ’ αὐτῶν, οὐδὲ μὴν ἄλλων χρήσονται. αἱ δὲ ἡμέραι
αὗται μνημόσυνον ἐπιτελούμενον κατὰ γενεὰν καὶ
γενεὰν καὶ πόλιν καὶ πατριὰν καὶ χώραν.

Εσθ. 9,27 Οι δε Ιουδαίοι εδέχθησαν και ανέλαβον την υποχρεωσιν δια
τον εαυτὸν των, δια τους απογόνους των και δι όσους
άλλους ήθελον προσκολληθῇ στο γένος των, να εορτάζουν
απαραδατως τας δύο αυτάς ημέρας, ως εορτάς εις όλας τας
γενεάς και εις όλας τας πόλεις, εις κάθε φυλήν και εις κάθε
χώραν.

Εσθ. 9,28 αἱ δὲ ἡμέραι αὗται τῶν Φρουραὶ ἀχθήσονται εἰς τὸν
ἅπαντα χρόνον, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν οὐ μὴ ἐκλίπη
ἐκ τῶν γενεῶν.

Εσθ. 9,28 Αι εορταί αύται, αι «Φρουραί», θα εορταζωνται εις όλον τον
κατόπιν χρόνον και η ανάμνησις των δεν πρέπει να λείψη
ποτέ από τας γενεάς των Ισραηλιτών.

Εσθ. 9,29 καὶ ἔγραψεν Ἑσθήρ ἡ βασίλισσα θυγάτηρ Ἀμιναδάβ καὶ
Μαρδοχαῖος ὁ Ἰουδαῖος ὅσα ἐποίησαν τὸ τε στερέωμα
τῆς ἐπιστολῆς τῶν Φρουραί.

Εσθ. 9,29 Η βασίλισσα Εσθήρ, η θυγάτηρ του Αμιναδαβ, και ο
Μαρδοχαίος ο Ιουδαίος έγγραφαν εκ δευτέρου όσα έκαμαν,
καθιέρωσαν και επεκυρωσαν όσα δια προγενεστέρας
επιστολής ωρίζοντο σχετικώς με τας εορτάς «Φρουραί».

Εσθ. 9,30 καὶ Μαρδοχαῖος καὶ Ἑσθήρ ἡ βασίλισσα ἔστησαν
ἑαυτοῖς καθ’ ἑαυτῶν, καὶ τότε στήσαντες κατὰ τῆς
υἰγείας ἑαυτῶν καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν.

Εσθ. 9,30 Ετσι ο Μαρδοχαίος και η Βασίλισσα Εσθήρ καθιέρωσαν την

εορτήν αυτήν καὶ ανέλαβαν οἱ ἴδιοι με ὄρκον ἐπὶ τῆς ζωῆς των καὶ τῆς υγείας των τὴν Ρποχρέωσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν ὅτι θα τὴν τηρήσουν.

Εσθ. 9,31 καὶ Ἐσθὴρ λόγῳ ἔστησεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐγράφη εἰς μνημόσυνον.

Εσθ. 9,31 Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ Εσθὴρ καθιέρωσε καὶ ὥρισε νὰ γίνεταί πάντοτε αὕτη ἡ εορτή. Εγράφη αὕτη καὶ καθιερώθη πρὸς ἀνάμνησιν τῆς σωτηρίας των Εβραίων.

ΕΣΘΗΡ 10

Εσθ. 10,1 Ἐγραψε δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης,

Εσθ. 10,1 Ο βασιλεὺς διέταξε καὶ κατέγραψαν, ὅσα κατὰ τὸ διάστημα τῆς βασιλείας του ἐγίναν, τὸσον κατὰ ξηρὰν ὅσον καὶ κατὰ θάλασσαν.

Εσθ. 10,2 καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ ἀνδραγαθίαν πλοῦτόν τε καὶ δόξαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἰδοὺ γέγραπται ἐν βιβλίῳ βασιλέων Περσῶν καὶ Μήδων εἰς μνημόσυνον.

Εσθ. 10,2 Ολα ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὴν δυνάμιν του, τὰ κατορθώματά του, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν τῆς βασιλείας του, ἰδοὺ, ἔχουν καταγραφὴ στο χρονικόν, βιβλίον των βασιλέων Περσῶν καὶ Μηδων εἰς ἀνάμνησιν.

Εσθ. 10,3 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος διεδέχετο τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην καὶ μέγας ἦν ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ δεδοξασμένος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων· καὶ φιλούμενος, διηγεῖτο τὴν ἀγωγὴν παντὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ.

Εσθ. 10,3 Ο Μαρδοχαῖος ἐξεπροσώπει τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην καὶ εἶχεν ἀναδειχθῆ μέγας κατὰ τὸ διάστημα τῆς βασιλείας ἐκείνου, τιμώμενος ἰδιαιτέρως καὶ ἀγαπώμενος ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους. Αὐτὸς κατηύθυνεν εἰς προκοπὴν καὶ ἐπιτυχίαν

την ζωήν όλου του έθνους του.

- Εσθ. 10,3α Καὶ εἶπε Μαρδοχαῖος· παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐγένετο ταῦτα.
- Εσθ. 10,3^α Εἶπεν ο Μαρδοχαῖος· “ὅλα αὐτὰ ἐγένοντο πάρα του Θεοῦ,
- Εσθ. 10,3β ἐμνήσθη γὰρ περὶ τοῦ ἐνυπνίου, οὗ εἶδον περὶ τῶν λόγων τούτων· οὐδὲ γὰρ παρῆλθεν ἀπ’ αὐτῶν λόγος.
- Εσθ. 10,3β διότι ἐνεθυμήθην το ὄνειρον ἐκεῖνο, που εἶδα σχετικῶς με τα γεγονότα αὐτά. Τιποτε δεν ἐξέπεσεν ἀπὸ ἐκεῖνα.
- Εσθ. 10,3γ ἡ μικρὰ πηγὴ, ἣ ἐγένετο ποταμὸς καὶ ἦν φῶς καὶ ἥλιος καὶ ὕδωρ πολὺ· Ἐσθήρ ἐστὶν ὁ ποταμὸς, ἣν ἐγάμησεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐποίησε βασίλισσαν.
- Εσθ. 10,3γ Η μικρὴ πηγὴ, ἡ ὁποία ἐγινε ποταμὸς καὶ φῶς καὶ ἥλιος καὶ ὕδωρ πολὺ, ἦτο ἡ Εσθήρ, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ὡς σύζυγόν του ο βασιλεὺς καὶ τὴν ἀνέδειξε βασίλισσαν.
- Εσθ. 10,3δ οἱ δὲ δύο δράκοντες, ἐγὼ εἰμι καὶ Ἀμάν.
- Εσθ. 10,3δ Οἱ δύο δράκοντες εἰμαι ἐγὼ καὶ Ὁ Αμάν.
- Εσθ. 10,3^ε τὰ δὲ ἔθνη τὰ ἐπισυναχθέντα ἀπολέσαι τὸ ὄνομα τῶν Ἰουδαίων.
- Εσθ. 10,3^ε Τα δε ἔθνη εἶναι ἐκεῖνα, τα ὁποία συνεκεντρώθησαν με τον σκοπὸν να ἐξολοθρεῦσουν το ὄνομα των Ἰουδαίων.
- Εσθ. 10,3ζ τὸ δὲ ἔθνος τὸ ἐμὸν, οὗτός ἐστιν Ἰσραὴλ, οἱ βοήσαντες πρὸς τὸν Θεὸν καὶ σωθέντες· καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐρύσατο Κύριος ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν κακῶν τούτων. καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα, ἃ οὐ γέγονεν ἐν τοῖς ἔθνεσι.
- Εσθ. 10,3ζ Ο ἰδικὸς μου λαὸς εἶναι οἱ Ἰσραηλίται, οἱ ὁποῖοι ἐβόησαν με προσευχὴν θερμὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἐσώθησαν. Ἐσωσε πράγματι ὁ Κύριος τὸν λαὸν του καὶ μας ἐγλύτωσεν ἀπὸ ὅλα τα δεινὰ, που μας εἶχαν ἀπειλήσει. Ὁ Θεὸς ἐπραγματοποίησε τα μεγάλα αὐτὰ καὶ ἀξιοθαύμαστα σημεῖα, τα ὁποῖα δεν ἔχουν γίνεῖ μεταξύ των ἐθνῶν.
- Εσθ. 10,3η διὰ τοῦτο ἐποίησε κληρὸς δύο, ἓνα τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ καὶ ἓνα πᾶσι τοῖς ἔθνεσι·

Εσθ. 10,3 ^η	Δια τούτο ο Θεός ητοίμασε δύο κλήρους, ένα δια τον ιδικόν του λαόν και ένα δι' όλα τα άλλα έθνη.
Εσθ. 10,3θ	καὶ ἦλθον οἱ δύο κληροὶ οὗτοι εἰς ὥραν καὶ καιρὸν καὶ εἰς ἡμέραν κρίσεως ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ πᾶσιν τοῖς ἔθνεσι,
Εσθ. 10,3θ	Και οι δύο αυτοὶ κλήροι, τα δύο αὐτὰ γεγονότα, που εἶχαν προαναγγελθῇ, ἐπραγματοποιήθησαν την αὐτὴν ἡμέραν, την αὐτὴν ὥραν, κατὰ την αὐτὴν ἐποχὴν, που εἶχεν ορίσει ο Θεός δι' όλα τα ἔθνη ως ἡμέραν κρίσεως.
Εσθ. 10,3ι	καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἐδικαίωσε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·
Εσθ. 10,3ι	Ο Θεός ἐνεθυμήθη τον λαόν του και ἀπέδωσε το δίκαιον εἰς την κληρονομίαν του.
Εσθ. 10,3κ	καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ ἡμέραι αὗται ἐν μηνὶ Ἀδάρ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς μετὰ συναγωγῆς καὶ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ κατὰ γενεάς εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραήλ.
Εσθ. 10,3κ	Δι' αὐτό και αι ἡμέραι αὐταί, η δεκάτη τετάρτη και η δεκάτη πέμπτη του μηνὸς Αδάρ, θα εορτάζονται ἀπὸ τους Ιουδαίους με συγκέντρωσίν των, με χαράν και ευφροσύνην ἐνώπιον του Θεοῦ, εἰς ὅλας τας γενεάς στον αἰῶνα μετὰξὺ του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ”.
Εσθ. 10,3λ	Ἔτους τετάρτου βασιλεύοντος Πτολεμαίου καὶ Κλεοπάτρας εἰσήνεγκε Δοσίθεος, ὃς ἔφη εἶναι ἱερεὺς καὶ Λευίτης, καὶ Πτολεμαῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὴν προκειμένην ἐπιστολὴν τῶν Φρουραί, ἣν ἔφασαν εἶναι καὶ ἡρμηνευκέναι Λυσίμαχον Πτολεμαίου τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.
Εσθ. 10,3λ	Κατὰ δε το τέταρτον ἔτος του βασιλέως Πτολεμαίου και της Κλεοπάτρας ο Δοσίθεος, ο οποίος ἔλεγεν ὅτι εἶναι ἱερεὺς και Λευίτης, και ο Πτολεμαῖος, ο υἱὸς αὐτοῦ, ἔφεραν την

επιστολήν αυτήν των “Φρουραί”, δια την οποίαν έλεγαν ότι αυθεντικώς έχει μεταφρασθή από τον Λυσίμαχον τον υιόν του Πτολεμαίου τον εκ της κοινότητος της Ιερουσαλήμ.